(၁)

"ဝါသနာပါတယ်ကိုကိုရယ်"

တက္ကသိုလ်ကျော်ရှာနဝင်းထိန်

"သွားပြီ−−"

စိတ်ထဲကတိုးတိုးလေး ပြောရင်း−−တင်ဖက်ကြ မှ−−ရိပ်တနဲ့ဖြတ်သန်းသွားသော−−စက်ဘီးစီးသူ သိကိုမျိုးဝင်း၏ ကျောပြင်ကို−−လိုက်ကြည့်နေမိ၏။

ကိုမျိုးဝင်း ထွက်သွားသည်နှင့်−−ရင်ထဲမှာဟာသလို လိုခုံလာသလိုခံစားမိလိုက်ရသည်။

ကိုမျိုးဝင်း မိန်းမ−−မနွယ်အေးက "ချွဲ" "ပုံအ ယောက်လိုက်စားသော မိန်းကလေးဖြစ်သည်။ မနွယ်အေး တစ်ယောက်−−ထိမ်မလည်တတ်ခြင်း−−အတင်းမပြော တတ်ခြင်းကိုပဲကိုမျိုးဝင်းဆိုသောလူက−−ဝါကြွားနေရှိ သည်။ တကယ်လဲ−−မနွယ်အေးက−−အေးဆေးတည်ငြိမ် သောမိန်းကလေးတစ်ဦးဖြစ်၏။

မနွယ်အေးနှင့်ကိုမျိုးဝင်းတို့မင်္ဂလာဆောင်မှ မနွယ်အေးကို−−မြင်ဖူးခြင်းဖြစ်သည်−−အသားက လေးကဖြူနုသွယ်လျသလောက်ခန္ဓာကိုယ်အသားစိုအပေါ်က မယ်ဇမ္ဗူ့ရလောက်အောင်ပြေပြစ်လှပ်လှသူလေး ဖြစ်သည်။ ရှည်လျားနက်မှောင်သောဆံနွယ်များကမနွယ် အေးအလှ၏အဓိကကျကိုဆောင်ဟုဆိုရမည်ထင်သည်။

မနွယ်အေး စကားပြောလျှင်−−ထင်းရူးပင် ကိုလေတိုးသကဲ့သို့တိုးတိုးရှရှလေးပဲဖြစ်၏။

ကိုစစ်အောင်−−−

ကိုစစ်အောင်−−စိတ်ဝင်စားသောမိန်းက လေးကလည်း−−ခပ်ရှားရှားဟု−−ဆိုရမည်ထင်သည်။ ကိုစစ်အောင်−−မနွယ်အေးကို−−မင်္ဂလာဆောင်သော

နေ့ကျမှမြင်ဖူး ခြင်း အတွက်--ဝင်း နည်း နေ သေး ၏။
ဟိုကောင်--မျိုး ဝင်း ဆိုတဲ့အကောင်အကြောင်း
ည်း --စစ်အောင်ကကြီး မှအ--အထိသိတား ၏။ သည်
ကောင်--ငတုံး --ငအ။

ထုလွန်း --အ--လွန်း သောမျိုး ဝင်း အသက်
(၃၀) ကျော်အထိ-- ဝေါ် မခွဲ သောအခါ--အစ်မဖြစ်
နှင့် ယောက် ကနတ်တလင်း မှ--မနွယ် အေး နှင့်လက်
ပေး ခြင်း ပင်။

မျိုး ဝင်း --ဂုင်ထဲကဘယ်သို့ရှိမည်နည်း။

စစ်အောင်--စိတ်ကူး နှင့်ခံစား ကြပြီ၏။
ဂ်လာ ဆောင်အခမ်း အနား အတွင်း မှာစင်--ဒီ
ကောင်၏ဖြူ့ ကျယ်နီးကြောသောမျက်လုံး များ ကမနွယ် အေး
လေး ခန္ဓာကိုယ်ပေါ် ၌--အထက် အောင် ဝေ့စဲ နေ၏။

မနွယ် အေး ကိုတစ်ချိန်လုံး ဒေါက် တောက်ကြည့်နေ
သာ ယောကျ်ား အုံး လေး ယောက်ထဲ၌--စစ်အောင်
အပါအဝင်ဖြစ်သည်။ စား လက်စမုံ့ဟင်း ခါး ပန်း ကန်
သို့အလည် တည်ပန်း ကန်ကြီး ထဲမှဟင်း ရည်များ မကြာခဏ
ဝ်ထည့်ရင်း --ထိုင်ခုံမှမထပဲ--မနွယ် အေး အလှကို အေး
နှ မြောတသစွာ-- ကြေကွဲ နေမိပြန်သည်။ မနွယ် အေး
နှာ လေး က--အနည်း ငယ်နှနယ်ပျို့မျှစ်လွန်း ပြီး --
ဝအပြစ်ကင်း စင် နေသည်။

မနွယ် အေး မျက်လုံး လေး တွေထဲ၌-- ကြေကွဲ သော
ကောင်း ကင်အ ရောင် တွေဖိုး ဖိုး နေသလား ဟု
အောင်က-- တွေး သည်။ ဒီကောင်မ လေး ဒီ ယောက်
ာ--ရည်း စား တော့ရှိမှာ။

သူ့ရည်းစား ကနတ်တလင်း မှာကျန်ခဲ့ပြီး ထင် ပါရဲ့
ဝင်း တို့က-- ငွေ ကြေး တောင့်တင်း တော့--မနွယ်
မိဘ တွေကို ငွေ နဲ့ပေါက်ပြီး ဝယ်ခဲ့တာလိုလား စင်

အောင်သိုး သိုး သဲ့သဲ့ကြား သည်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်--မင်္ဂလာ
ဆောင်မှာ တော့မနွယ် အေး ကို-- ယောကျ်ား လေး
တော် တော်များ များ က--နှ မြောကြသည်။ ကြား မှနေ
၍ဝန်တိုကြသည်။

မျိုး ဝင်း --သူ့ဖါသိ--သူလည်လို့--ရွာ ဒ တာမျိုး
ဆိုရင် တော့--ထား ဇေ ာ့--အရုပ်တာက--မျိုး ဝင်း ကို
မအုမလည်အ ကောင်က--မနွယ် အေး ကို--ဖ ယောင်း
ရုပ်က လေး ကိုအပိုင်ရလိုက်တာဆို တော့--မကျေနပ်ချင်
ကြ။ မကျေနပ်သူ တွေထဲ၌--စစ် အောင်လည်း ပါသည်။

သို့သော်--စစ်အောင်နှင့်မနွယ် အေး တို့ရေစက်
တို့ချစ် တော့--စစ်အောင် က "ချွဲ" ရောင်း သူမနွယ်
အေး က--ချွဲဝါသနာရှင်-- တွေ့ကြတ ရော--နေ့စဉ်
လိုလို--ကိုမျိုး ဝင်း အလုပ်သွား ပြီး မကြာမီစစ်အောင်
ကမနွယ် အေး --အိမ်ဘက်ကူး သွား တတ်ခါ--ချွဲ--အတူ
ထွက် လေ့ရှိသည်။

တစ်ခါတစ်ရံမနွယ် အေး နှင့်အတူ-- ဒေါ် လေး
သိန်း ကိုမျိုး ဝင်း အ ဒေါ်ကပါ-- အေး မှတိုင်၍--ထွက်
ကြ--ချက်ကြနှင့်--အ တော်ရင်း နှီး နေခဲ့ပြီဖြစ်၏။

ခက်သည်က--စစ် အောင်။

မနွယ် အေး --လင်ရှိမိန်းမကိုမှ ငွေး ပြီး စိတ်
ဝင်စား နေမိခြင်း ကိစ္စ။ ဒုံ-သ-နှ-- သောသည့်ဝဋ်
ကိုလည်း သူမသိ၍ မဟုတ်--သို့ပါလျက်--အသိ ခေါက်ခက်
အဝင်နက် နေခြင်း မှာ--စစ် အောင် ပင်ဖြစ်သည်။
တကယ် တော့စစ် အောင်ကလု ချောတင် ယောက်ျားဖြစ်သည်။
စစ်အောင်မိုလို--လမ်း ထွက်လာပြီဆိုလျှင်--လမ်း
ဆုံကအမျိုးမ လေး တွေ--အချင်း ချင်း လေး ပြောကြကာ
စစ်အောင်ကိုခိုး ကြည့်ကြသည်။ စစ်အောင်သား လုံး သိ
သည်။ သို့သော်ဒါလေး တွေကိုသူစိတ်မဝင်စား ချင်။

အဌမတန်း ကျောင်း သွား တဝက--ချစ်ခဲ့ ဘူး သော "ဝေ" နှင့်ပတ်သက်ပြီး အချစ်ကိုအမှိုက်ပုံထဲ အောက်ထိုး ထား ခဲ့သည်မှာ လေးကြာသွားပြီဖြစ်သည်။ သို့ဝဉ် လျှက်--မနွယ် အေး ကြောကာ ၄--အသဲ ဇွေလန်း ဆိန်း နိုး ထလာ၏။

နလုံး သား တွေ--ရှိန်း ဒိန်း ခုံလာသည်။

ပြောရလျှင်--စစ် အောင်ဖိတ်--ဉာဉ်ကိုက သူတစ်ပါး "ဝါး" "ဖူး" သောအဆောင်ဆိုလျှင်--မည်မျှပင် ချစ် နေမိသည်ဖြစ် စေ--ကျောခိုင်း ပြစ်လိုက်၏။

"ဝေး" "ဆယ့် လေး နှစ်သမီး ဆောက်က--သူတို့ နှင့်တရစ်ကွက်ထဲ နေ--ကျွန်ရှင်ဆရာတင် ယောက်နှင့် "ဖြစ်" "ဖူး သည်။ "တင်" "ဖူး သည်--ဆို သော သတင်း ကို အတိအကျရ သောအခါ--နှစ်နှစ်နီး ပါး ချစ်သူတဝနှင့်-- ချစ်လာခဲ့ သော--ဝေ--ကို--ပေါ်တင်ပဲဖွင့် မေး ခဲ့ သည်။ ဝေ--တလဲမငြိမ်ရှာပါ--ဟုတ်မှန် ကြောင်း မျက် ရည်ဝဲဝဲနှင့်--ဝန်ခံခဲ့၏။

ဒီ တော့--စစ် အောင်က--ဝေ--ကို။

တ ာ့တာ--လှပ်လိုက်သည်--သစ်စိမ်း ချိုး ကြီး ပြောင်း ကနဲ ချိုး ပြစ်လိုက်သည်။ ဝေခမျာရှင်တန်း ပင်မ ဖြေ တော့ပဲ--ကောကရိတ်သို့အပြီး တိုင်--ပြောင်း ရွေ့ သွား ရှာ လေ တော့သည်။

တကယ် တော့ ဝေ့ကို--သူ့အသဲ ပေါက် မတတ်ချစ်ခဲ့ရ သည်အမှန်----ကျွန်ရှင်ဆရာနှင့်--ငယ်စဉ်တုံး က ခံစား ခဲ့ရသည်ဆို သောစကား ကြောင့် ဝေ--တို့ရဲ့ဝန် ဒွာ့ဒွန်ဖြစ်လိုက်သည်။

သ ဘောက--စင် အောင်အမျိုးစင်စင်မှ ချစ်ချင် သူ ဂင် ယောက်ဖြစ်သည်။

ဒီတော့--မနွယ် အေး နှင့်ကိုမျိုး ဝင်း မ ... --မနွယ် အေး ကိုစတင် တွေ့ရှိခဲ့သည်။ ... မပြြ

၀၀၀

စစ် အောင်ကလဲ--ဘာမှန်း မသိဘူး -- ...

ဆိုလို။ "

"အစ--ဘာထွက်သွား လဲ--မနွယ်"

"အဖြတ်နှစ် လေး--ပေ့--ထွက် တောင် မရဘူး"

"ကျနော်--ရော် ပေး ပါ့မယ်ဗျာ"

"အမ လေး--တော်ပါ"

မနွယ် အေး က--မျက် စောင်း လေး နဲ့နဲ့ ... ဂိုး ဂိုး လေး စောင်း ပြောရင်း--ရေ နွေး ငဲ့ ပေး၏။

"ဒေါ် လေး သိန်း ရော--မနွယ်"

"ဆန်သွား ထုတ်တယ်ထင်တယ်"

စစ် အောင်--ထိုင် နေကျ--အခန်း ဒေါင့်ကို ထိုင်ရင်း ဝါး ကြား မှ--ဗလာစာအုပ်သစ် ပေါ်ကို-- နှုတ်ကာ--ဖြေ ချလိုက်သည်။

"ကဲ--လုပ်ပါအုံး"

"လုပ်မှါပါ--ကျနော်က--ဒါ--လုပ်ချင်လို့ကို မနွယ် အေး ဆီလာလာ နေတာဗျ။"

"အလကား--လာ မပေါက်ကြီး နေနော်"

"အ ပေါက် မတည့် သေး လို့ပါဗျာ"

"ဟင်း--ဘယ် တော့မှ--အ ပေါက်က--တည့် မယ်မသိဘူး--တင်ပတ်မှ--မတိုး သေး ဘူး"

"မနွယ် အေး--အပတ်ကျရင်--တိုး မှာပါ"

"ရှင်--"

မနွယ်အေး မျက်လုံးလေး ပြူးပြူး နှင့် မေ့ကြည့်၏။ မနွယ်အေး က--သူ့အဖေ ပါယ်နှင့်သူ-- ပြောနေ သလို--ငင်အောင်ကလဲ--သူ့အနက်နှင့်သူ ပြောနေချင်း ပင်။

"အေ ဒ်--ကျနေ ဒ်--ထွက်တဲ့အစက်တွေကမ ပေါက်ဖူး လေ--မနွယ်အေး ထွက်တဲ့အပက်ကြရင်တော့ ပေါက်မှာပါလို့ ဖြေသတာ"

ငင်အောင်က--ရယ်ကျဲကျဲနှင့်အပျိုယ် ရှင်း ဖြ လင့်ကသေး မနွယ်အေး --ရွတ်တကရက်မရယ်။

မျက်နှာနီနီ--နဲ့ မျက်နှာတည်တည်လေး ဖြင့်ငင် အောင်ကို--အတန်ကြာအကဲခတ်နေသေး သည်။ ပြီး မှ သက်ပြင်း လေး ရှိုက်ရင်း ---။

"မနေ့က--ကိုနေဒွန်း မိန်း ဖြေသွား တာတော့--ပါဝါမှုး လိမ့်မယ်တဲ့"

"အင်း --ကျနေ ဒ်က တော့--ခွ--ချင်တယ်"

"ဟင်--ခွချင်တယ်"

"ဟုတ်တယ်လေ--တပတ်ကျော်-- ခွထွက်နေ တာပဲ--မနွယ်ရဲ့--ပြန်လှန်ကြည့်"

"ဟုတ်တယ်လေ--တစ်ပတ်ကျော်--ခွ--ထွက် နေတာပဲ--မနွယ်ရဲ့--ပြန်လှန်ကြည့်" မနွယ်အေး က သည်ပြင် ဖွားပေါ်ကြွန်ချကား ယောသူမ၏ ဗလာစာ အုပ်အနွမ်း လေးကို--တစ်ရွက်ပြီလှန်သည်။

"ကျနေ ဒ်လှန်ကြည့်ရမလား ဟင်"

"ကြည့်လေ--အင့်--"

မနွယ်အေး က ဗလာစာအုပ်ကို--ငင်အောင် ရှေ့ထိုး ပေး၏။ ငင်အောင်က--စာအုပ်ကိုဖွဲ့ယူရင်း

လက်ညှိုး ကိုတံတွေး ဆွတ်လိုက်သည်။

"ကိုငင်အောင်ကလဲ--တံတွေး တွေနဲ့"

"ဘာဖြစ်လို့လဲ--ရွံလို့လား --မနွယ်"

"အင်း ပေါ့--"

"ကိုမြို့ ဝင်း --တံတွေး ဆွတ်တာကျတော့မရွံ ဘူး ပေါ့ဟုတ်လား"

"ဘိုး --ဘယ်မှာတံတွေး ဆွတ်လို့လဲ"

မနွယ်အေး က--ရိုး သား သုံလေး ပါပါ-- အပျိုယ် မပေါက်ရှာပါ-- ပြောနေပြန်သည်။

"အင်း ဟင်း -- နောက်မှတံတွေး ကောင်း ကြောင်း သိလာမှာ"

"အယ်--ကိုငင်အောင်ကလဲ--ညစ်တီး ညစ်ပတ်"

မနွယ်အေး က--ခစ်ကိုင်း ကိုင်း ခန္ဓာကိုယ်လေး ကိုအနောက်သို့ ရိုက်သွားပြီး ရှုံ့မဲ့မဲ့ လေး ပြော၏။

"ဟုတ်ယ်--အပေါက်ကျဉ်းကျဉ်း လေး တွေ့ရိုရင် တံတွေး ဆွတ်ပြီး ထည့်လိုက်--တခါထဲ-- ရှောကနဲပဲ-- ဟဲဟဲဟဲ"

"ဟဲ့--ကြည့်"

"လက်ဖွင့်ကို ပြောတာ--ကြစ်နေရင်တံ့တွေး ဆွတ်ပြီး ထည့်ရတယ်လေ"

"ကိုငင်အောင်--မကောင်းဘူး"

သည်ငတအကို တော့မနွယ်အေး ကတီး တိုး လေး ညီး လိုက်ပြင်း သာဖြစ်သည်။ ငင်အောင်က--ခပ်ပုပုရင်ဘဲ မှနှလုံး သား တွေပွက်သံကို--ပြန်ကြား နေရင်း မှ-- မနွယ်အေး ၏သန့်ငင်--ဝင်း ငက်သော မျက်နှာ လေး ကိုအနီး ကပ်အသေအချာ ရှိုး ကြည့်ဖြင့်လိုက်မိလေသည်။ မျက်ပျယ်သေနပ်ခါး မှုံ့မှုံ့လေး များ ကပါး ပြင်ဒီဒီ မို့မို့ လေး သက်--တုံသင်း နေသည်။ သံနွယ်နုနု လေး အချိ

ကနသယ်ငပ် [illegible]
[illegible] များ--မှန်းမိုနေတာ--ပန်းသီး မှည့်လေး လို--မွေ
ချိနေ ပေလိမ့်မည်။

အိမ်ထောင်ရှင်ဟုသာဆိုရသည်--မနွယ်ရှင်သား ပုံပုံလေး များ ကလုံး ကျ[illegible]နေသဲပင်--မနွယ်၏တင်သား အိအိဝိုင်း ဝိုင်း [illegible]--ကိုင်ရှိုင် [illegible] ပန်း ပုရပ်က [illegible] ရပ်လိုက်ကား ရှုံ့လို့နေသည်။

ပုဆစ်တုတ်ထိုင် [illegible] သောမနွယ်၏ ပုံး ကပ်ထား သိ ပေါင်တန်ကြီး နှစ်လုံး က--တင်း မောက်ခါရုံး ထ နေကြ၏။ ထမိလွှတ် နေ သော--သလုံး သား ဝင်း စက်စက် လေး တွင် ကောက်ကွေး--တွန့်လိမ် နေ သော--အမွေး များက စင်အောင်--ရှင်ကို--လျှပ်ခပ်--ဝိုင်း ပျံစေသည်။

"ဒီ--ရှင်က--ပါပါချိန်း ထား တာ-- [illegible] ကိုဝင် အောင်ရဲ့--ဒါပဲထည့်ရင် ကောင်း မလား [illegible]"

"ဟုတ်တယ်--ကျနော်လဲ--ထင်ချင်နေတာ"

"ထည့်ကြည့်လေ--"

"တကယ်ထည့်ရမလား-- [illegible]--မနွယ်"

ဒီတင်ခါတော့--ကိုငြိမ်းကျော် [illegible] နှင့်ကိုယ်အကြီး [illegible] ဖေါက်ပြန် နေ သော [illegible] အောင် [illegible] မှ--ကိုရှိ [illegible] လော အသိက--ဖျိုက်ကနဲ-- [illegible] လာသည်။

အသံ၏--ရှုံ့ခပ် [illegible]--ဝင် [illegible] မျက်နှာ၏ပြီး မျက်အမှုအယာများ ကြော [illegible]--မ [illegible]--ခန္ဓာကိုယ်လေး တောင့်ကနဲ-- [illegible] ရ [illegible] သည်။

"ကိုဝ [illegible] အောင်--"

"မနွယ်--ဝှ"

အလှူ [illegible] ရ သော--လက်နှင့်အပုတ်ခံ ရ သော မြွေ ပေါက် တစ်အကော [illegible]--ဝင်အောင်ကကြိုတင်အ [illegible] ပေး ထား လည်း [illegible]--တုံ့ ခါ--ကျုံ့ [illegible] တောင်း ပန်သည်ကြည့်သည်။

မောင်း တင်ထားဖော်ရှိ သော မနွယ်၏ ဒေါသတို့ကဝိန်း မှုက်ပေါ်သို့--ကျဆင်း လာ သော--မိုး စက်က လေး [illegible] ကဲ့ပမာ--ရှောကနဲ--ပြုတ်ကျသွား ရသည်။ ပင်ကိုင် ရိုက်ကိုက--မနွယ်--ပျော့တိ ပျော့ခွေ။

"ကျမတို့--တာ မောင်နှမ တွေလိုခင်မင် နေ တာပါ"

ကိုယ့်အခွင့်အရေး သဓေ ဖြစ်သွား ပြီနော်-- ဝင်အောင်--တကယ် ကြေကွဲစွာ--ရေရွတ်ရင်း--မ ရည်ဝဲ သောမျက်ဝန်း တို့နှင့်--မနွယ်မျက်လုံး လေး များ ငိုက်အလျင်ကို--ဖတ်ကြည့် နေသည်။ မနွယ်--အား တင်း ရပုံပေါ်သည်။ နှုတ်ခမ်း လေး တွေ--ဆိုး ဆိုး တုတ်တုတ် နေသည်။ ကြမ်း ပြင်ကို--ထောက်ထား သော လက်တင်ဖ [illegible] အား--ကျန်လက်တင်ဖက်က--ဖွစွပွတ်ရင်း--ခိုး [illegible] နေ ကြောင်း ဝင်အောင်သိသည်။

"ကျနော်တဲ့ဆိုး တယ်-- [illegible]--နွယ်တို့ တွေ့ တေ သတိုး သမီး တင် ယောက်အနေနဲ့ တွေ့ရတာ--တွေ့တွေ့ ချင်း အသိ တွေ--ဖိုသွား တယ်--ဒီ လောက်ရက်ရက်စက်စက်လှ ပိန်း က လေး--ပါ--တာဖြစ်လို့--အဝေ ကြီးမ တွေ့ခဲ့ တာလဲလို့--ကြေကွဲရတယ်။"

"ကို--" "မနွယ်--ဟန့်တား ရန်အားယူ၏။

"ကိုယ်--ဆက် ပြောပါရစေ နွယ်--နွယ်--ကိုယ့် လေး ကိုကျင်ကျင် လေး ဖွက်ထား ပြီး--အသာ လေး နဲ့-- ပြီး--လုပ်ချင်တဲ့ငိတ်"

"ကိုဝင်အောင်--"

"အဲ့ဒါ--ကျနော့ရင်ထဲက--တကယ် ဖေါက်ပြန် ချွေ [illegible] ငိတ် တွေကိုအရင်း အတိုင်း ပြောပြ နေတာပါ--နွယ်--။ ပြီး တော့ လေ--ဝိုင်း စက်အိတုံ့ နေတဲ့--နွယ်--ဖင် လေး

ကိုကြည့်ပြီး -- လေး ဘက် လေး ထောက်ပြီး -- လုံး လိုက်ရရင် သေပျော်ပြီလို့ တောင် -- မှတ်ယူမိတယ်"

"ဖြန်း -- ဖြန်း --"

ရုတ် ဒေါသနှင့် -- နွယ်ဘာလုပ်ဖို လိုက်မှန်း မသိခင် လက်ဝါး အစုံက -- ဘယ်ညာ -- မြောက်တက်သွား ပြီး ငင် အောင်ပါး ပြင် ပေါ်၌ -- မီဂါတန်နှင့် သောင်း ကျော်ပြင်း အား ရှိသော -- အနုမြူဗုံး နှင့်လုံး တင်ပြားနက် ပေါက်ကွဲ သွား သည်။

ငင် အောင် -- ခါကနဲ -- ဖြင်သွား၏။

မျက်ဝန်း အိမ်မှ မျက်ရည်တို့ ငင်ထွက်သွား ကာ -- မနွယ်ကိုတအံ့တ အောကြည့်၏။ ထိုအကြည့် နောက်ဝယ် -- ကြောက် မက်ဖွယ်ရန်လိုမုန်း ထား သော -- ဂလဲ့ငေါး ချေမှုန်းတိုး တိတ်နှာကဝ်ပြီး ပွား သည်။ သူဖြူး လိုက်၏။

သူ့အပြုံး ကနဘကျင် အေး ငက်သွား၏။

မနွယ် -- ဆက်တနဲ -- ဧရာမထဘာအိပ်ခန်း ထဲ ဒရောသောပါး ပြေး ဝင်သည်။ မှတ်နှာကိုလက်ဝါး နှင့်အုပ်၍ -- ရှိုက်ကြီး တငင်ငို ကြွေး၏။ ပုခုံး နှင်ဖက်သိမ့်သိမ့်တုံ အောင်ငိုမိသည်။

"နွယ် --- တိတ်ပါတော့နွယ်"

ကြည့်ငင်း -- ငင် အောင် -- အိပ်ခန်း ထဲအထိ လိုက်လာပါလား ဆိုသောအသံ ကြောင့် -- မြောက်ခြား သွား သည်။ ကုတင် ပေါ်တစောင်း လေး -- ခန္ဓာကိုယ်ကိုလိမ်ပြီး မော့ကြည့်ထား ရာမှ -- ထ -- ရပ်ရန်ကြိုးစား လိုက် သော် လည်း -- သူက -- ရင်ခွင်ကျယ်ကြီး ဖြင့်ဖိအုပ်ခါ -- ထွန်း ဖိ ထား လိုက်သည်။

"ကိုယ် တောင်း ပန်ပါတယ်"

"ကြိုရှင် -- ရှင် -- အပြင်ကိုထွက်ပါ"

"ငတ်ချပါ -- နွယ်" ကိုယ်သွား မှာပါ -- ကိုယ် ကောင်း လေး ကိုတော့ဆုံး အောင်နား ထောင် ပေး စေ ချင်တယ်နွယ် -- ပြီး ဆုံး သွား တဲ့ -- အခါမှာကိုယ် လေ -- နွယ် ကို အဝေး ဆုံး ကို -- အပြီး အပိုင်ထွက်ခွာသွား မယ်လို့ဆုံး ဖြတ် ပြီး ပါပြီ။ ဝေဝါး နေသော မျက်ရည်များ ကိုလက်ခုံနှင့်သုတ် ရင်း -- ခေါင်း ဆုံး ကိုတ တောင်နှင့် ထောက်လျက် -- ငင် အောင် -- ခန္ဓာကိုယ်ကြီး ကို အောက်မှ နေ၍ -- ခံပြီး တွန်း လှန်ပင် ရုန်းကြိုး ငေး နေ၏။

"သေသေချာချာ ဆေး နား ထောင် ပေး ပါနွယ် -- ကိုယ်နွယ့်ကို -- ချစ်ဖိလာကတည်း က -- မပိုင်ဆိုင်ရမှန်း သိပါ တယ် -- ဒါပေမဲ့ -- နွယ့်အလှကကိုယ့်ကို -- ချုပ်နှောင်ထား တယ် လေ -- ဒါကြောင့်နွယ့်ခန္ဓာကိုယ် လေး ကိုမပိုင်ရပေမဲ့ -- ငကြွန့်ဝတ်တ လေး ပဲဖြစ်ဖြစ် -- အား ရစေ ချင်"

"ရှင် -- မနိုက်ရိုင်း နဲ့ -- ကိုငင် အောင်"

အမှန်က -- နွယ်အား ရပါ ရကြီး အောင် ဖြင့် လိုက်ချင် ဖြင့်ပါ၏။ ထိုသော် -- နွယ်နှုတ်မှ ထော သံ လေး ကတိုး ညွှင်း ပျဝင် နေကြပါသည်။

"နား ထောင်ငင်း -- နွယ် -- ကိုယ် လေနွယ့် ခန္ဓာကိုယ် လေး ကို -- ဒါမျိုး လေး ဖက်ပြီး -- ဒီလို"

စကား အဆုံး -- သျှိမွှေး သောနှုတ်ခမ်း ငိုငို လေး ကို ရဲတင်း ကြမ်း ကျင်စွာ -- ငုံဝိယူလိုက်ရာ -- နွယ့် ခန္ဓာကိုယ်အတွင်း မှ သွေး ကြောများ ဆူပွက်လျက် -- ရင် တင်ခုလုံး -- မြောင်း ဆန်ကုန်၏။ နွယ် -- အိမ် ထောင် သက်ကျခဲ့ရသည်။ ငွေး သွေး ငွာတိုသို့ရင်မခုံခဲ့ရပါ။ မင်္ဂလာ ဦး ညက -- နွယ့်အဖိုးကဘွာ ပျက်သလိုကြီး သဝေဘ ခဲ့ရ ပြီး ယခုလိုသာယာ သောအထိအ တွေ့ကိုမရရှိခဲ့ချေ။ ယခုမူ နွယ့် တင်ကိုယ်လုံး -- တုံတုံ ခိုက်ခိုက်။

"မြွတ် -- ချစ်တယ် -- ကလေး ရယ်"

ငင် အောင်က နွယ့်တင်ပါး ကို ... ကို--ဆုတ်ဆွဲ
ပေး ရင်း -- မေ့ မေ့လိုက်လျှက်ကြီး ပြောကာ-- ခြေ
တောက်တင်ဖက်က-- ခွလိုက်၏။

"မလုပ်ပါနဲ့--"

ဂိုး အ-- အေး အေး သော နွယ်က--ကြင်း တမ်း
ရှိုင်း ယူငွာ-- အော်ဟစ်ခဲ့ကို ချင်း မပြုတတ်ပဲ-- ကြောက်
ကိုယ်သော-- ရှေ့ညွှန့် သောလက် မောင်း လေး နှင့်ဖက်ပြင့်
တွန်း ထား ရင်း ခေါင်း ကို--ခါရင်း နေ၏။

ငင် အောင်က-- နား ဝသို့ကိုး တိုး တစ် ပြော၏။

"ကိုယ့်ကိုတင်ခွပ်--လိုက် လျှော ပါ-- နွယ်-- ကိုယ်
လေ-- နွယ့်-- တိုဒင်း ကို-- မထိပါဘူး -- နွယ်-- ပေါင်
နှင်ဖက်သော-- ငါ့ထား --အဲဒီ ပေါင်ကြား ကို--လိုး ရ
ရင်-- ကျေနပ်--ပြီသိလား"

ဒီ--မဟုတ်ထာ--ဟု-- နွယ့်ဝိတ်သိက-- ရက်ငုံ
ထိတ်လန့်ခွာ-- တွေး နေငဉ်--ပူ တွေး မကျော် သော
လုံး ပတ်သွား တွား နှင့်-- ငင်အောင်၏--လီး တန်ကြီး
က ပေါင် ရင်း ကြား ထိုး ဝင်သွား ၏။

"အ-----"

"နွယ်--လန့် အော်ရင်း --လီး တန်ကြီး ကို ပေါင်
နှင်ဖက်နှင့်ကျင်ကျင်ပါအောင်ညှပ်ထား မိသွားသည်။ ထို
တန်ကြီး က--ထူး ထူး ခြား ခြား ကြီး ပူ-- နေပြီး --မာ
ပ ...-- ခေါင် ခေါင်မြည် နေ၏။

"အား -- ကျေး ဇူး ပဲ-- နွယ်ရယ်--အားအား"

ငင်အောင်က-- ဘေ့တ်ပတ်ကိုလိုး နေသလို
အ ကျေနပ်ကြီး ကျေနပ်ငွာလည်တိုင်ကြီး ကို မေ့ချော်---

... တန်ကြီး ကို ပေါင်ကြား ထဲသို့ သောင်းသွင်း လိုက်--ထုတ်
... လိုက်လုပ်သည်။

ထမီက--အီး ခုံအထက်သို့ ရောက်လာသည်။ ငင် အောင်
... တွေ့ပြား နေ သော နွယ့်အား ကျုံး သွင်း နေခြင်း ပင်ဖြစ်
သည်။ ရက် ပေါင်း များ ငွာ ငင်တ်ကူး နှင့်မှန်း ဆခဲ့ရ သော
နွယ့် ပေါက်ဖုတ်ကြီး မှာထင်ထားထက် --ပို ဖေါက်ခုံး အလျက်
ပေါင်း ကား နေပြီး --ဖါး ဂုံညှင်း ဖြူး ကြီး လို ဝင်း လက်
နေ၏။ မနွယ် ပေါင် ဖွေး ဖွေး ကြီး နှင်လုံး ကြား သို့ ဝိုက်ဝိုက်
ဝင်သွား သော--လီး တန်ကြီး ကိုငင် အောင်ငုံကြည့်လိုက်သည်။
... မွေး မဲမဲကြီး များ ကနုနယ် သော-- နီကျင်ကျင်--
ပေါက် မွေး ငိုငို လေး များ နှင့်ဖိကပ်ထိ တွေ့လိုက်တိုင်း --
လီး တန်ကြီး ကအဆုံး ရောက် အောင်တိုး ဝင်သွား ၏။

ပေါင်တန်ကြီး တေး သား နှင်ဖက်က--ဒီကနဲ့အထဲသို့
... ဝင်သွား ကြသည်။

မနွယ်က-- ...ခမ်း လေး ကိုသွား နှင့်ဖိကိုက်ထား
ရင်း ရက် ငေ့အငုံ့ကိုတင်း နေအောင်ပိတ်ထားကာ--
ခေါင်း ကိုတင်ဖက်သို့လှဲ ရှောင်ထား ၏။ ငင်အောင်ကမြုန်
သော မနွယ်၏လည်တိုင် လေး ကိုသူ့လျှာကြီး ဖြင့်ထက်လိုက်ရာ--
"မြင်း "တနဲခံဝေး လိုက်ရပြီး တင်း ထား သော ပေါင်တန်
ကြီး နှင်ဖက်က-- တေး သို့ဆတ်ကနဲ--ကား သွား ၏။

"သတိ "ဝင်လာမှ-- ပေါင်နှင် ချောင်း ကိုချက်ချင်း
ပြန် စေ့ပြင်လိုက်ဖိပြန်သည်။

"တော်ပါတော့ရှင်--"

နွယ်က--မျက်ရည်များကျရင်း တောင်း ပန်ရှာ
နေ သော်လည်း --ငင် အောင် နောက်မဆုတ် တော့မှန်း
... --သိ နေပြီဖြစ်သည်။ ငင် အောင်လက်တင်ဖက်က--လုံး
... သော မနွယ်၏ နို့ လေး တင်လုံး ကို-- ဖွဖွ လေး ဆွဲညှစ်၏။

အော်လိုအကျီ ပေါ် မှာဒုပ်ကိုင်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သော်

လည်း ငှင်အောင်ကျွမ်းကျင်စွာ ကိုင်တွယ်မှုကြောင့် ငေါက်
ပက်သဲ ဆွဲကျင်ငင်၍ သောဝေဒနာ ထင်ရပ်ကိုခံနေ ရလိုက်ရ၏။

ကိုမျိုး ဝင်း -- ဆိုသို့ -- နိုကို -- ထုတ် နယ်တတ် သော်
လည်း -- နွယ် -- ဖိုး မလာ -- ဖိုး လာနိုင်တွယ်ရာ -- မေ့ရှိ
တိုတုံး ကနိုကို -- ဆက်ထွင်ရာ၌ -- ပွတာသပ် -- ဖွ၍ ပေး
ခြင်း မျိုး မဟုတ်ပဲ -- ကောက်ညှင်း ပေါင်း ဆုပ်သလို -- အသ
ာွင်ကြီး -- ဆုပ်ညှင်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ငင် အောင်ကဒါမျိုး
မဟုတ် -- နို့အုံ အောက် ခြေ လေး ကို -- တင်း တင်း လေး ရှုံ့
ပြီး -- အပေါ် ပိုင်း ကိုအသာအယာလှိမ့်ကာ -- လှိမ့်ကာတွန်း
တဲ့ သား ပေး ခြင်း ဖြစ်ရာ -- အောက် ခေါင်း ထဲမှ အောက်
ရေကြည် လေး များ ရွှဲအိုင် -- ပိုနွတ်ကျဆင်း လာ၏။

ငင်အောင်က -- အထာနပ်ပြီး သား ။

အောက်ပတ်နှင်ခြင်း ကြား မှ -- အရည်ရွှဲရွှဲ လေး
များ ကျလာသည်ကို -- မသိမသာငုံကြည့်ရင်း -- လက်တင်ဖက်
တ -- အောက် မွေး လေး များ ကိုဆွဲဖွ၏။

"အို --- ကျွတ် -- မလုပ်ပါနဲ့ -- ဆို "

"မထူး တော့ပါဘူး နွယ်ရယ် -- "

"ထူး ထူး -- မထူး ထူး "

နွယ် -- ကြောက် နေ ထာ -- တုံလှုပ် နေတာ --
ခြောက်ခြား နေတာပဲသိပါသည်။ ဝကာ ကာလဲ ရေ ရေ
ပည်လည်မ ပြောတတ်။

"အောက်ငိ လေး က -- ရဲ နေတာပဲ နေ ဒ် - နွယ် "

နွယ့်မျက်နှာ "ဖျင်း "ကနဲ -- နီသွား၏ ။ ဘာ ပြော
ရမှန်း လဲမသိ -- ပါး ဝစ်ရဲ သော်ငင် အောင်ကေဒ များ
ကိုသူ တုံ့ပြန်တတ် ။

"ကြည့်ငမ်း -- ပါဘူး နွယ်ရယ် -- ကိုယ့်လီး ကြီး က
နွယ့် အောက်ပတ်နဲ့အသား ချင်း ထိ နေရတာကိုပဲ -- ကျေနပ်
နေရှာတာပါ -- ရွှေလား -- မတတ်း ပြီး -- အကြော

ကြီး ထွေးထောင်လို့ -- နွယ် ကြည့်ရဲ့ သော်လည်း ပေါင်နှင်
နှင်လုံး ကြား ၌အကြင်မ နေ ရှေ့လျှာ နေ သောအသီးအ ကွေ
နှင့် ငင် အောင် ပြောကေ အျှာ ကြောင့်လီး ကြီး ကို မျက် စေ့
ထဲက ပုံပေါ်မြင် နေမိသည်။

"ကိုယ်တကယ် ပြောတာပါနွယ်ရယ် -- ကိုယ်နွယ့် ငေ ပါ
ပတ်ကိုမလိုး ဘူး ငတ်ချ -- သိလား -- နွယ့် ပေါင်ကြား ထဲကိုပဲ
လိုး မှာ -- ဟော ဒီ အောက်ငိ လေး ကို -- ပဲ ချင် နေမိတာ။

ငင် အောင်က -- ပြော ပြောဆိုဆိုလက်ညှိုး နှင့်လက်မ
ညှပ်ခါ အောက်ငိ လေး ကိုအထက် အောက်ဆွဲတင်လိုက်သည်။

"အင့် -- အင်း -- ကျွတ် -- ကျွတ် "

နွယ့်နှုတ်ခမ်း မှ -- ငြီး ငြူလိုက် မိ လေသည်။ အကိုင်အ
တွယ်ကျွမ်း ကျင်လှ သော ငင် အောင် -- ၏ ပညာသား ပါပါ
နှိုး ဆွမှု ကြောင့်နွယ့်တ ကိုယ်လုံး လောင်မီး ကျွာ ဆူပွက်
သလာ၏။ ငင် အောင်က -- သူ့လီး ကြီး ကိုဆွဲထုတ်ပြီး -- နွယ့်
ပေါင်အတွင်း ပိုင်း ကိုလက်နှင့်ကပ်လှိမ့် ပေး ၏။ တင်ဖန်
အောက်ပက်သို့ လျှောသွား ကာ -- ခြေသလုံး အမွေး များ
ကို -- လီး ထိပ်ကြီး နှင့်ကပ်ပွတ် ပေး နေပြန်ရာ --
နွယ့်ခံများမ နေတတ်မထိုင်တတ်ကြီး ဖြစ်ပြီး အွန့်အွန့်လူး နေ
ရသည်။ ငင် အောင် -- နွယ့်ကိုခွလျက်သား နှင့် ခြေရင်း
ပိုင်း သို့ လျှောဆင်း သွား ငည်နွယ်က -- အောက် မွေး လေး
များ ပေါ် အောင်လန်တက် နေ သောအပိ ကို -- အလျင်
အမြန်ဆွဲ ဖုံး လိုက်သည်။

ထို့ သော် -- နွယ့်ဖင်ပိုင် ကိုလက်နှင်ဖက်ဖြင့်ဆွဲ
ကိုင်ထား သော -- ငင် အောင် -- လက်ကြီး များ ကြောင့်
အဓိက အောက်သို့ ရောက်။

ငင် အောင်က -- ပုနွေး ငိုနွတ် သောသူ့ "မျှော"
ကြီး ဖြင့်နွယ့်စိုက်သား ဝင်း ဝင်း လေး ကို -- ရှုတ်ကနဲ
ယက်ပြ လိုက်ပြန်သည်။

"အ--အမေ့--"

နှယ့်ခါး လေး ကော့တက်သွား ကာတွန့်လိမ့်သွား ပြီး -- မြွေမ လေး လိုခါး လေး လှိုင်း အသွား ရှာ၏။ ဝင်အောင်လျှာကြီး က-- အောက်ဖက်သို့-- ခုံဆင် လာသည်။ နှယ့်အောက် မွေး ရဲရဲ လေး များ ပေါ် မှဖြန့်အုပ်ခါဒုတိယ အကြိမ်-- ရှဲကနဲ-- အပေါ် ဖက်သို့ယက်တင်လိုက်ပြန်ရာ--- နှယ့်လက်က လေး နှင့်ဖက်က-- ဝင်အောင်အံပင်များ ကိုဆတ်ကနဲ-- ဆုတ်ကိုင်လိုက်မိလေတော့သည်။

"အင်း --အဟင့်--ဟင့်--အဟင့်"

နှုတ်ခမ်း ကို-- ပြုတ်လုမတတ်ကိုက်ခါ-- ပါး ဝင်ကို တင်း တင်း ဖိထား လျက်မှလည်ချောင်း အတွင်း မှမချိမဆန့်အသံ လေး ကလှိုက်ထွက်လာ သေး သည်။

ဝင်အောင်သို့ သော-- မှုန်း ကလဲ-- သွား ကောင် ကိုအရှင်-- မစား --ကစား ပြီး မှအမော ဖြေရင်း -- စား တတ် သော-- မနုဿကျား မှုန်း ။

ကျွမ်း သလား လိမ မေး နဲ့-- ပါး နှင့်ဖက်ကို-- "အင်း" ဆား ရသဖြင့်-- ကျေ အောင်သမရနိုင်အတွက်လဲ စိတ်က-- ထန်ပြင်း နေ သေး သည်-- အောက် [illegible] လေး ကိုနှုတ်ခမ်း နှင့်လွှာဖြင့်ညှပ်ယူကာဒုပ် ပေး လိုက် သော ကာလ၌-- နှယ့်အောက်ဖုတ်ကြီး မှာ "ကော့" [illegible] --ပြီး မှေ့ခေါင်း ထောင်လာပြီး -- အောက်ပတ် [illegible] ခြမ်း သီသီသာသာ "တ" သွား သည်ကို-- အနီး ကပ်ကြ[illegible] သော ဝင်အောင်အ သေအချာ တွေ့လိုက်ရပါလေသည်။

အောက် ခေါင်း ထဲမှ-- "ထောင်း" [illegible] --လျှာ ထွက်လာ သော-- အနံ့ လေး ကသင်း ချိနေပြီး [illegible] ပြင်း ထန်နှာ--လီး တန်ကြီး ကို ဝေါက်ကနဲ-- [illegible] သွား စေသည်။

"ထိုနေရာ၌-- အမျိုးနှင့်အဆို-- တို့ဓါတ်ကြွာတာရဲ့ ကိုဝင်အောင်လက်တွေ့ခံစား လိုက်ရ၏။

အမျိုးမ လေး များ က အောက်ပတ်ကိုဝင်ကြည့်အေး ဆေး ကြောသုန်း ပါး တတ်ကြသည်။ အပေါ်ယံကိုသာ-- သပ် ဆေး ကြောကြသည်။ အဆိုများ ကမူ-- အတွင်း ပိုင်းနှိုက်နှိုက်ချွတ်ချွတ် ဆေး ကြောလျက်-- ဆပ်ပြာ မွေး ရေမွှေး သုံး တတ်ကြခြင်း ကြောင့်-- အဆို အောက်ပတ် မှာ နေတတ် ခါ-- အမှား အား ဖြင့်အမျိုးဝင်စင် လေး များ အောက်ပတ်မှာ ဟောင်စပ်စပ်အနံ့ဆိုး မျိုး ထွက်တတ်ပါ လက် တွေ့ခံစား ဖူး လေသည်။

"တော်ပါတော့-- ကျမ-- မနေတတ် တော့ဘူး"

နှယ့်ထံမှတွန့်တွန့်လူး သော အသံ လေး က-- ဝင်အောင်အတွက်-- ချိုမြသာယာလှ ပေသည်။

"ကိုယ်--လိုး ပေး ရမလား --တင်-- နှယ်"

"တွန့်-- မသိဘူး"

နှယ်က-- ခေါ်သလို တွက်လာသကဲ့သို့ မျက် စောင်း ထိုး က၁-- ဖြေရင်း --ထမိကိုအတင်း ကွဲချနေပြန်ဝင်အောင်ကသန်မာ လှသော လက်နှင့်ဖက်နှင့်တွန်း တင်ထားရင်း -- ခေါင်း ကိုငုံ့လိုက်ခါ-- ပေါင်ကြား တဲ့ညပ်နေ အောက်ပတ်အကွဲ ကြောင်း ကြီး ကြား သို့လျှာကို-- ချွန်ပြူလျှက်ထိုး သွင်း ပြီး အပေါ် ဖက်သို့က လေ ဝ်ထုတ်လိုက် [illegible]

"အ--အား --ရှူး --ကျွတ်ကျွတ်"

နှယ့်-- နှုတ်ခမ်း လေး ရှု ချွန်သွား [illegible] လေး ညှိညိုင်သွား ရှာသည်။ တင်ကိုယ်လုံး မှာ [illegible] သလိုကြီး သိမ့်သိမ့်ခါသွား ရှာသည်။ မျက် ပုံး လေး [illegible] တင်း တင်း ကြီး ဖိတ်ထား သဲပြင်သည်။

ဝင်အောင်က-- လက်တ [illegible] ဖက်နှင့်သူလီး ကြီး ကို

ဆွရင်း -- နွယ့်ဖောခက်ဖုတ်လေး ကို -- ပသ် ၍ဖါး ၍ ကြီး ဝုံကာ ခုဝ်လိုက် -- ရက်လိုက်လုဝ်ပြီး မှ --။

"နွယ် -- "ဟု -- တိုး တိုး ခေါ်သည်။ နွယ်က မထူး ပဲ -- ဖိတ်ဆွား သောမျက်လုံး လေး များ ကို မှေး မှေး လေး မှင့်ကြည့်လိုက်သည်။

"နွယ် -- ကောင်း လား -- ဟင် "

"အ ာ -- အဟင့် -- မသိဘူး "

"ကိုယ်လုံး တော့ မယ်နေ ၁် "

"မသိဘူး "

နွယ် -- ခေါင်း ကိုထွင်ထွင် ခါရမ်း ရင်း -- မျက်ဝေ အ ငုံကို -- မှိတ်ခါ -- လက်နှင့် ဖက်က -- ကုတင် ဘောင်ကိုတင်း တင်း -- ကြီး ဆုတ်ကိုင်သား လိုက်ရှာသည်။ ငင် အောင်က ခါး မှပုတ်း ကို -- ခေါင်း ပေါ် မှ -- ကျော်ချွတ်လိုက်ပြီး နွယ့်ထမိကိုအ ပေါ် ဖက်ဆိုဆွဲတင်လိုက်သည်။

လိုး တန်ကြီး က -- ဖောခက်ပတ်အ ပေါ် ထွင်ဝဲ မျှလျက် ခေါက်ကနဲ -- ခေါက်ကဆွဲ -- မခန့်ဖိ နေ၏။ သေး ကွေး သော -- အက်ကွဲ ကြောင်း လေး တစ်ငစ်ဝ် နေသဖြင့် ငင် ခေါင် ကလက်မနှင် ဖက်ဖြင့် -- ဖောခက်ပတ်ကို -- အသာအယာ ဖြဲကြည့်လိုက်သည်။

"အ ာ -- အဟင့် -- ကျွတ် "

နွယ့်လက်က လေး တင် ဖက် -- ငင် အောင်လက် မောင်း ကို -- မဝ့်မရဲ လေး ထွန်း မယ်တာနိုကြက်။ သို့သော် -- ဖောခက် ဖုတ်အထွင်း သား ရဲရဲ လေး ပေါ်လာသည်နှင့် ငင် အောင် ကလိုး ထိဝ်ကြီး ကိုအသာအယာ ကဝ်ဖိပြီး ဖင်ကြီး ကိုနှိမ့်ချလိုက်၏။

"ပြွတ် -- ပလွတ် "

"အောင်မ လေး လေး -- ကျွတ် -- ကျွတ်ကျွတ် "

နွယ်က ပါး ငဝ် လေး "ဟ "ကနဲ ပွင့်အံ့သွား ပြီး ငင် အောင်ရင်ဘတ်ကြီး ကိုငုံကိုင်ထွန်း ပြင်လိုက် လေသည်။

လိုး တန်ကြီး က -- နွယ့်ဖောခက်ဖုတ်ကျဉ်း ကျဉ်း လေး ထဲ သို့ ဂိုက်သင်း သွား၏။

"ပြွင် -- ပွတ် -- ပြွင် -- ပြွင် "

"အိ -- အ -- အ -- ကြွဝ်တယ် -- ကြွဝ်တယ် "

နွယ်က -- ခဝ်ကြွဝ်ကြွဝ် လေး -- အော်ရင်း အံ ကြွဝ်ခါ -- တင်း ခံ နေရှာသည်။ လိုး တန်ကြီး ကသုံး ပုံတင် ပုံသ ခဝင် သေး ပြီး တင် နေသဲ။

"ပြွင် -- ပြွင် -- ပြွင် "

"အ -- အ မေ့ -- ကဲ့ -- ကွဲပြီ "

နွယ့် -- လွှတ်ကနဲ -- ယောင်ပြီး အော်၏။ တကယ်လဲ ဖောခက်ပတ် အောက် ခြေဖိအ ရေပြား ပါး ပါး လေး မှာသွန်း ပြား တင် ထောက် ဝ ခခန့်ကွဲသွား က ာ -- သွေး လေး တွေ ငံ့ထွက်လာ သည်။ ငင် အောင်လိုး ကြီး တ မြင်း သိုကြီး တင် ရောင်ဝ်ပမ ာကတွဲ ပေ ရ ာ -- မဲညဝ်ပြီး အကြောကြီး များ ဖေ ာင်း ထ -- ဆုံကြွ နေပုံမှာ ကြောက် ခမန်း လိလိ ပဝ်ဖြစ်သည်။ လိုး ဒင်ကြီး နင်မြဝ်သွား သော အခါအ ပေါ် ယံအ ရေခွံ များ က ဖောခက်ပတ် နှုတ်ခမ်း ကွင် တင်ကျန်ရ ဝ်က ာ -- ထွန့် ကွေး လျက်ရှိသည်။

လ မွေး ကြွင်း ကြီး များ က ဖေါ်သဖြင် နေ သော တိုက်ကြက်မကြီး လည်ပင်း မွေး များ ပမ ာ ဖောင်း ထလျက် နေသည်။ ငင် အောင်က -- ခဝ်တင်း တင်း ငုံ့ကဝ်င နေ သော -- လိုး ကြီး ကိုအသာအယာ လေး မွေး က ာ ရွေ့ သွင်း လေ -- ဆောင့်ချလိုက်ပြန်၏။

"ပြွတ် ---- ပွတ် "

"သေပြီ -- သေပြီ -- ကျွတ်ကျွတ် "

နွယ်က -- မျက်နှာ လေး ရှုံ့တွရင်း -- ငင် အောင် ရင်ဘတ်ကြီး ကိုသာထွင်ထွင်ထွန်း ဘား ရင်း အော်၏။

"ပြွတ် -- ဖတ် -- ပြွတ် -- ပြွတ် -- ဖတ် "

"အင့်--အင့်--အင့်--အားလားလား--ရှီး

မခံမရပ်နိုင်သော ဝေဒနာနှင့်အတူ ဖောက်ပတ် တင်ခုလုံး--မြည့်တင်းသွားပြီး ဖင်ခေါင်းထဲကပါ-- ဝိန့်အီသော ဝေဒနာကိုခံနေရ၏။ ငင်အောင်၏မြင်း လီးကြီးမှာ--မညှာမတာ ပင်ဆက်လက်လိုးသွင်းလိုက်ပြန် လေရာ--နွယ့်မျက်လုံး အိမ်ဒေါင့်မှ--မျက်ရည်ဥလေး မျှဒပင်--နားထင်ဘီသို့တလိမ့်လိမ့်--ကျဆင်းလာလေ၏

ငင်အောင်အတို့မို့--သူ--အချိန်ကြာမြင့်စွာက တဖုတ်သတ်ဖွဲလန်းခဲ့ရသော--မနွယ်အား၏ ဖောက်ဖုတ်ပြ ကို--ဒဆ လေ့အချဉ်လက်နှင့်ဖက်နှင့်ကိုင်ဖြကာလိုးသွင်းနေ ရသဖြင့်အကျေနပ်ကြီး ကျေနပ်နေမိကာ--လီးတန်ကြီး မှာ လဲ--ဖွဲ့ဖွဲ့ နှုတ်လာခဲ့ပြီး ဖြင့်သောကြောင့်--အင်အား နှင်းပကား ဆွေထုတ်မျက်ကာ-- နို့ပေါင်းအိတ်နေသော မနွယ်အား ဖောက်ပတ်လေး ထဲနှင့်နှင့်ပြိုက်ပြိုက်ကြီး ဖုတ်ဆင်း နေလဲတော့သည်။

မနွယ်ခမျှာမှာမူ--ကြီးမားတုတ်ခိုင်လှသော မြင်းလီးကြီး ပမာကမျှရှိသောငင်အောင်၏လီးကြီး သူမ ဖောက်ပတ်အတွင်း သို့ သွင်းလိုက်ကတည်းက--တင်ပါးမှ မခံငသားဖူး သော အရသာသူး ကြီးကိုပြည့်ပြည့်ဝဝကြီး ခံ လိုက်ရတာအား ကျေနပ်ကြီး ကျေနပ်တာ--နာကျင်သော ဝေဒနာများ အငေး--အိသ ပိလ္လိုက်ဖို့ကာ--တင်ချက် အောင်လိုက်ကိုင်း တင်ပါး ပြီး ငင်ဖက်တေး ထိုကား ကား ကွက်သွား အောင်ပင်--မသိမသာလေး ကော့ကော့-- ပေးနေမိလေသည်။

"မြွတ်--ပြွတ်--ပြွတ်--ပြွတ်"

"အင့်--အင့်--ပြွတ်--ပြွတ်--အင့်--အ--အင့် အင့်--အင့်"

ထုံး ငံအတိုင်း ပင်ဖြစ်သည်။ အချိန်ရသွားပြီ ဆိုသောအခါ--နှင့် ယောက်သား ကောသူက ကော့-- သူက ဆွောင့်နှင့်လိုး ပွဲလေး ကမြိုင်ဆိုင်စွာ--ဖြစ်ပေ တော့သည်။ သို့သော်--မနွယ်အား၏ ခြေထောက်ကို ကား--ခဝိငင်း ငင်းကြီး သာဖြ နေလေရာ--ငါး မှာလိုး ရသည်ကိုအား မရ--ဖြစ်လာ၏။

"မနွယ်--"

"အင်--"

"ပေါင်--ကား လိုက်ပါလား ဟင်"

"ကား ထား တာပဲ--ဟာကို"

မနွယ်ကအနည်း ငယ် "ရင်း" လာသော နာပဲ နှင့်ခပ်မောမော လေး ပြောလိုက်ရာ--ငင် အောင် ကသဘောကျပြီး--မနွယ်ပါး လေး ကိုတရှိုက်မွှန်အောင် နမ်းပြီး မှ---။

"ဖင်--ခက--ဖြ-- ကိုယ်ပြမယ်"

မနွယ်က--ကုတင်ကိုလက်နှင့် ထောက်ပြီး ဖင်ကို ပေး လိုက်ရာ--ဖောက်ပတ်ထဲသို့ဝင်နေသော လီး တန်တုတ်တုတ်ကြီး ကိုအမှတ်တမဲ့မြင်လိုက်ရ ပေသည် မှား ဖြန်း ကနဲဆွဲသွား ပြီ--ဖောက်ပတ်နှင့်ခြ အလိုလို နေရင်း "တင်း" ကနဲဖြစ်သွား၏။

သော် တွေအကာကို နောကြေ နေခဲ့သောငင် က--မနွယ်အား--သူ့လီး ကိုမြင်သာ စေရန်--ဖောက် ပတ်ထဲမှဆွဲနှုတ်ပြလိုက်ရင်း ---

"ခီး ဘောက်ကိုအခေါင်း ထုံး ခုလိုက်--နွယ်"

နွယ်ခမျှာ--တကယ်ကိုက လေး ငင်ယောက်လို နေကာ--ငင်အောင်ခိုင်း သမျှအလိုလိုက်လုပ် နေ လေသည်။ ထို ဘောက်သို့ ခေါင်း ထုံး ကိုင်ခုလိုက်ပြီး ကို အောင်--မျက်နှာကို--ပြန်ကြည့်လိုက်ပြီး မဝ့်မ)-

- "ဘယ်လိုဂုဏ်မှာလဲတင်"

"အိပ်လိုက် လေ--ကိုယ်ပြမယ်-- နောက် တော့မှ ကသိဏ် ကောင်း ပါလား ဆိုပြီး --ကိုမျိုး ဝင်း ကိုလှဝင် နေနဲ့--ဟင်း ဟင်း"

"အမယ်--"

မှ နွယ်--သိပ်သနား ရော ကောင်း သည်။ "အမယ်" ပဲပြန် ပြောတတ်သည်-- ရှက် ရွံ့ သော မျက်နှာ လေး နှင့် --သူမ ခေါက်ပတ် လေး ကို--လက် ချောင်း သွယ်သွယ် ား နှင့်ဆုပ်ထား ပြီး မှ--ကုတင် ပေါ် ပက်လက်လဲချ ။

"နွယ်--"

"အင်--တာလဲ--ကို"

"ကိုမျိုး ဝင်း လဲ ကကို လောက်ကြီး လား တင်"

"အာ--ဘာမှန်း လဲမသိဘူး"

နွယ်--ရှက်သွည်--ဝင် အောင်ကောင်း လုံး ကိုင်း ပြင်နှင်ဖက်ကို--အမြတ်နိုး ရှိနိုး မြွှား အောင် လှရှိသည်။

"ကို--ဒီချင်လို့ပါနွယ်ရဲ့"

နွယ်--ရတ်တရက်မပြေ သေး--ကိုင်င် အောင် ကိုတင်ချက်ငိုက်ကြည့်လိုက်သည်။ လီး ကြီး က ရိုး ပေါ် ဝင့်တ ပြေး တည်း ထောင်မတ်ထ--ဒိုင်း တနဲ--ဒိုင်း ဒေါသပုန်ထနေပုံမှာအသဲကိုလှ ဝံကနဲ--လှ ဝံကနဲ ရေသည်။

"ကို--ဟာကြီး က--"ကြီး တာ--"

သည် ကား တင်ခွန်း ကိုနွယ်--အ ဖော် လေး အား ယူပြီး မှတ်း ကိုး ပြောဖြင်၏။

"ဒင်ကြီး က ရော--ဒီ လောက်ကြီး လား နွယ်"

"တင့်အင်း -- သေး သေး လေး"

ယ်က ခေါင်း ကိုခါရင်း ဖြေသည်။

"ကိုင်ကြည့်ဦးမ နွယ်--လုံး ပတ်ရော"

"အာ--မကိုင်ချင်ပါဘူး --သူ့ဟာကကြီး ပါတယ်"

ဆို မှ ပဲ--ဘာမှန်း လဲမသိဘူး ။

အော်--နွယ်ရယ်--အိမ် ထောင်ရှင်သာဖြစ်တယ်နွယ့် များအ ချိုင်းလေး လိုပဲရှက် နေတုန်း ပါကလား ။

"နွယ်--လီး အကြောင်း ဘယ် လောက်သိလဲ"

"အိုး --ကိုကလဲ--ဘာ တွေ ရှောက် ပြော နေမှန်း မသိဘူး --လုပ်မှာမြန်မြန်လုပ်ထား မှာက် ဖူး -- ဒေါ် လေး င်း ပြန်လာ တော့မှာ--တင်ခါကြဲ--ကော ား ပဲမှာ ား နေ။"

နွယ်--မကြိုက် တော့--ဝင် အောင်လီး တန်ကြီး ောက် ပြင်ကိုဆွဲနှုတ်လိုက်ကာထဲက--ရင်ထဲကတုံကရီကြီး ဖြင့်ကျန် ရင်ကာ--ဟာ့တီဟာတာကြီး ဖြင့် နေသည်မို့--မ ကျေနပ်။

ဝင် အောင်ကလဲ--ကျား--ဘဲ။

နပ်သည်--သည်အ ာ ကိုသိလိုလဲ--တင်ချိမှမပြီး သေး ပဲ--ခေါက်ကား ချည်း လှိမ့် ပြော နေတာ--နွယ့် င်တ်ကိုနှပ် ပေး နေခြင်း ဖြင့်၏။

"ကိုင်ငေး ပါနွယ်ရဲ့--ဒါမှ--နွယ့်လက်လှလှ လေး ရဲ့--အယုအယနဲ့--လီး ကြီး ကပိုပြီး မာန်ထလာမှာလို့ အား ကောင်း တော့နွယ်--အလိုး ခံရတာအရသာရှိတာ ပေါ့။

တကယ် တော့လဲ--နွယ်--ကိုင်ကြည့်ချင်ငတ်ရှိသည်-- ကိုလီး တန်ကြီး လောက်ကြီး မ ား ကြွား ကြင်း သော လီး တန် နွယ်မမြင်ဘူး --ဆို့ ကြောင့်--လီး ကိုအသာအယာ လက် ချောင်း လေး သုံး ချောင်း နှင့်--ကိုင်ကြည့်ရင်း အ ရေ ခွံကိုဖြဲချလိုက်သည်။ ဒင်ကြီး က မြောက်ခမန်း လိလိကြီး ပဲထွက် လာကာ--ချင်ရော--ဝင်း လက်နီရဲ့သွား သည်ဟုနွယ် ထင်သည်။

နွယ်မျက်ဝန်း လှလှ လေး က-- ဇင်အောင်မျ
ကို မှ ား မလွှဲသလိုကြည့်ရင်း မေး သည်။

"နွယ့်ပါး ဝပ် လေး ခက--တ-- ပေး စမ်း

"ဘာ လုပ် မလို့လဲ"

"ဟ-- ပါဆို နွယ်ရယ်"

နွယ်က-- မျက် ငေ့ လေး စုံ့မှိတ်ပြီး ၂-- ပါး ငွေ
ဟ ပေး ထား လိုက်သည်-- မပွင့်တပွင့်နှုတ်ခမ်း လေး
လွှ ဖြ ား သို့ကျပ်လုံး ထက်သာ သော-- လီး ထိပ်ကြီး ကို ဖြ
သာသာ လေး ထိုး သွင်း လိုက်သည်။

"အင်း -- ဆွန်း"

နွယ်-- မျက်လုံး လေး ဖြတ်ကနဲ-- ဖွင့်လာပြီး
မှေး မှုး --မဲ မှောင်အုံ့ခဲ နေ သော ဆီး ခုံကြီး လ
ဖြူဖြူ လေး ဖြင့်ထွန်း လိုက်သည်။

ဇင်အောင်က-- လီး တင်ဝက်ခန့်အထိ နွယ့်ပါး
လေး ထဲ-- ထိုး သွင်း ပြီး ဖြင့် နေ လေရာ-- နွယ့်ခေ
မတက် နိုင်ရှာ။

"တင်ချက်-- နှင့်ချက် လောက်-- ရေခဲ ချေ
ငုံသလို-- ငုံ ပေး စမ်း နွယ်"

နွယ်က-- လီး ထိပ်ကိုလျှာ လေး နှင့်ထွန်း ခံထား
မှ-- သုံး လေး ချက်မက-- ငုံလိုက် လေရာ-- လီး
မှာ-- နွယ့်--ပူ နွေး သော အာ ငွေ့ လေး ကြော
တဆတ်ဆတ်တုံလာပြီး --ပြင်လွှတ်ရန်အား ယူ နေ သော
ကြီး အလား --မာန်ဟုန်--ပြင်း နွာ-- အား ယူ

"ပြွတ်-- ဆွန်း --ပြွတ်--ပြွတ်--ပြွတ်"

"ငုံ--ငုံ-- ခပ်နာနာ လေး --ငုံ"

နွယ်ကလဲ--တကယ့်ကိုခ လေး တင် ယောက်ရှိ
ချောင်း ငုံသလို-- တပြွတ်ပြွတ် ငုံလိုက်ရာ-- လီး
မှာ--တံ တွေး များ နှင့်ဝင်းလက်ခွန်း ဝိုက
ကြီး များ လက်သန်း တင်ပြန်း အာ လောက်ပင် ဖေါင်း

"ခင်ကအကြီး ကြီး နော်"

"အင်း ပေါ့-- အဲဒီခင်ကြီး တနွယ့် ငေါက်ပတ်ထဲ
အသားမျှင် တွေကိုဆွဲထုတ်သလို-- ချိန်-- ချိပ်ယူ တော့-- အ
သာ ဖို့သွား တာ ပေါ့။"

"ဟုတ်တယ်-- ကို-- ကို့လီး ကြီး နဲ့လုံး တာ--ကိုမြဲ
ဝင်း လီး နဲ့လုံး တာနဲ့-- မတူဘူး"

"ဟုတ်လာ-- နွယ်တယ်လိုခံ ငေါ့ ရသလဲဟင်"

နွယ်--ပြုံး သည်-- မျက်နှာ ဝ် လေး လဲ နီလာပြီး --
ခေါင်း လေး ကိုငုံ့ပြ ဝ်လိုက်ရင်း --တိုး တိုး လေး ပြောလို
သည်။

"နွယ်-- မပြောတတ်ဘူး"

ဇင်အောင်က-- နွယ့်ပါး လေး ကို--အသာအယာ
ဖြတ်ဖြတ် နှိုး နှိုး လေး လှုပ်စမ်း နမ်း လိုက်ရင်း။

"နွယ်က-- သိပ်ဝိုး တာပဲကိုး"

ဒါး တဆင့်ဆွဲ ထိုင် နေ သော နွယ့်ကို-- ဇင်အောင်က
ကုန်း နင်း ဖို့ -- ဦ-- နွယ့်ဖိုက်သား လေး နှင့်လီး ထိပ်ကြီး
ထိုး မိတာ-- အ ရေချွဲကျိကျိ များ ပေကုန် လေသည်။

"အင်--ကိုကလဲ-- ပေကုန်ပြီ"

နွယ်က--ယူမဖိုက်သား လေး ကို--တ ဖိန့်နှင့်ဆွဲသုတ်လိုက်
ဒါ-- ပြောရင်း --လီး ထိပ်ကြီး ကိုပါထိ နှင့်သုတ် ပေး လိုက်
သည်။

"ဟာ-- နွယ်က-- လီး ထိပ်က အရေတွေကိုသုတ်ပြစ်
လိုက်တော့ကော့ ကွ"

အဲဒီအရေတွေက-- နွယ့် ငေါက်ပတ်ကျဉ်း ကျဉ်း လေး
ထဲမှ ချော ချော -- လုပ် ပေး နေ တာ
-- -- -- တံ တွေး နဲ့နဲ့ လောက်
-- လိုက်။

"-- လိုက် ရေး -- ပေး ရမှာလဲ"

...ကာ်လာပြီး --အတန်ကြီး တင် လျှောက်မှာလဲ-- ငေါက်
ပက်အဲလုံး သွင်း ရနံ့တို့ တွေး များ ဖွဲဖွဲ ပို့သွား လေသည်။

အား ရကျေနပ်မှု-- ငင် အောင်က--လည်း ကန်ကြီး
ကို--ငမ်း သပ်-- ဖန်ပြန်တင် ချောင် ကိုင်သလိုတယုတယ
ကိုင်ပြီး --နွယ့်ပါး ဝပ်အဲမှ-- ဖြေး သွင်း နှာခွဲရှုက်လိုက်
ပြီး ။

"မောသွား လား နွယ်--"

"အင်း -- မောတာပေါ့--အသက်ရှူမဝတော့"

နွယ့်အပြော-- နွယ့်လေသံ လေ များ ကပတကိုရိုး
ဝင်း နေသဲပဲပြန်သည်။

သွဲကျတ်လိုက် သော-- ငင် အောင်--လည်း ကြီး ကျိုကြည့်
တော-- နွယ့် ငေါက်ပက် လေး များ --တင်း ကနဲ--ကင်း တ
နဲ--လှုပ်ရှား သွား ပြန်သည်။

လင်ပြန်သူ--ကိုမျိုး ဝင်း နှင့် ပေါင်း သင်း ဆက်
ဆံနေသော--တင်လကာအတွင်း ယခုကဲ့သို့ပြည့်ဝဆန်း ပြား
မှု ခဲ့သေး ။

ကိုမျိုး ဝင်း က-- နွယ်အိပ် နေ့လျင်လဲမနိုး --သင်သွဲ
လှန်ပြီး တက်လုံး ပြင်လိုက်တတ်။ ထယ်ခါတင်ခါ-- နွယ်အရေ
မတွက်။

အရေတွက် လောက် အောင်--တိ ဝင်ခွဲပြီး လဲမျိုး ဝင်း
က-- ပြော်နိုင်--မနိုး မနှပ်ပဲ-- "နွဲ့" "ကြီး" တက်ကိုင်
တင်သပြင့်--သူသာ ကောင်း ပြီး ကိုမှ--ကပွဲသိမ်း သွား
ငဉ်--နွယ့်ခများမဆက်တင်ကျန်ရင်ရသည်--အမြဲ။

ယခု--ငင် အောင်--ပြုမူ ပုံ တွေက-- နွယ့်အတွက်
ဆန်း အပြား တွေ့ချည်ပဲ--ဖြစ် နေသည်။ နွယ် ငေါက်
ပက် လေး ကို--ငင် အောင်က--လက်ချိုး လေး နှင့်ထိုး သွင်း
တာ--ခပ်သာသာ လေး --ဖွည့် မွှေ ပေး နေပြန်ပါပြီ။

ငေါက်ပက်အတွင်း မှ--အရည်ကြည် လေး များ
စိမ့်--စိမ့်ဆင်း လာသည်--ငင် အောင်လည်း ဒီပိကြီး ကို
ငေါက်ပက်နှင့်ခြစ်း ကြား သို့ တေ့ပြီး အသက် အောင့်--
ပွက်သွဲလိုက်၏။

"ပြွင်ပြင်--ပြင်--ပြင်ပြင်--ပြင်"

"အား--ယား ကယ်--အဟင့်--ကျိ--အ"

မနွယ် အား -- ခေါင်း လေး ကိုဘယ်ညာခါရမ်း
ပြီး တလူး လူး တလွန့်လွန့်ခါရမ်း ရင်း --ခါး လေး က
ကော့ကော့တက်လာသည်။

"လုပ်ပါတော့--ကိုရယ်--ခံ့ ကျွက်"

နွယ်--မရှက်နိုင် တော့ပါ။

ငေါက်ပက်ထဲမှ--တင်စိမ့်စိမ့် အရသာတဘီး
ကြော လေး များ ကင်း အောင်ခံ့ရေး ရသည်။ ကိုငင်
အောင်ဖင်ကြီး ကိုသွဲသွဲချပြီး ငေါက်ပက်ကို တော့ထိုး ပေး
နေ၏။

ကိုငင် အောင်က-- မလိုး သေး ။

ငေါက် မွှေး လေး များ ကိုလက်တင် ဖက်နှင့်
သွဲ--သွဲမွှေပေး ရင်း --လီး ဒင်ကို ငေါက်ပက်နှင်ခြစ်း
ကြား မြှုပ်ရုံ လေး မြှုပ်ခါ-- ငေါက်ပက်အကွဲ ကြောင်း အ
တိုင်း -- အောက်သွဲ မွှေ ပေး နေပြန် လေရာ-- နွယ့်
ခများ--ခများ-- ငဖယ်ပုံသလို တော့--ပုံလန်ပြီး --
ကွန့်လိမ် နေရှာ လေ တော့သည်။ အသက် ရှူသံ လေး ကလဲ--
ပိုမို--ပြင်း ထန်လာ လေသည်။

"လုပ်ပါတော့--ဒီမှာ-- သေ တော့မယ်"

သည်တင်ခါ--နွယ့်အသံ လေး အ တော်ကျယ်သွား
သည်--နှုတ်ခမ်း လေး တွေလဲဆက်ဆက်တုန်ကာ-- မျက်ရည်
များ ပင် ဝေ့ဝဲလာသည်။ လက်နှင့်ဖက်ကာ [illegible] ငင် အောင်
တင်ပါး ကြီး ကိုသွဲတုတ်ထား လိုက်--မွှက် [illegible] လိုက်--သွဲ [illegible]

ချလိုက်နှင့်အမျှ မျှ လျှပ်ရှား နေရှာသည်။

"သိပ်ခံချင် နေပြီလား နွယ်"

"သိပ် -- မတရား ဘူ -- နေပြီး တော့"

မနွယ် အေး -- မျက်နှာလေး တကကယ့် ကို ဒေါသ ထွက်လာဟန်တူသည် -- အသံလေး များ ပဲ -- တဆတ်ဆတ် တုံခါနေသည်။

"ဒါဆိုလဲ -- ထမိ တွေ -- အကျီ တွေချွတ်လေ"

"အာ -- ဒီတိုင်း ပဲ -- လဲရယား နဲ့ကွာ"

"မတူး ဘူး နွယ့်ရဲ့ -- နောက် တော့မှတင်ကိုယ်လုံး ချွတ်ပြီး အလိုး ခံရတာ ကောင်း ပါလား လို့ -- နွယ်သိလာလိမ့်မယ်"

"အာ -- တော့ အေး ကွာ -- တော်ကြာ ဒေါ် လေး ပြန်လာ တော့မှာ -- မြန်မြန်လုပ်ပါကိုရာ"

"နွယ် -- အကျီ တွေ -- ထမိ တွေမချွတ်ရင်ကိုယ် -- လိုး မပေး တော့ဘူး"

"ကြည့် -- ယိဝ်ဒင်ဂ်ညစ်တာပဲ"

နွယ် -- အောင့် အောင့် -- အောင့် အောင့်နှင့် ထမိကို ရှေ့နောက်နှင့်ကန်ပြီး ချွတ်ပြစ်လိုက်သည်။

မျက်နှာလေး ဆိုဆိုနှင့် -- အပေါ် အကျီ ချွတ်သည်။ ဘရာစီယာ -- ပဲကျန် တော့သည်။

"ချွတ်လေ -- နွယ်"

"တော်ပြီကွာ -- တင်ကိုယ်လုံး လဲ -- ဘာအဝတ်မှ မရှိ တော့ဘူး -- နွယ် -- ရှက်တယ်"

"အော် -- နွယ်ရာ -- နွယ့် ဘောက်ပတ်ကြီး ကိုလဲ ကိုယ်ကမြင် နေရသလို -- ကိုယ့်လီး ကြီး ကိုလဲ -- နွယ်ကလုပ် တောင်ပုပ် ပေး ပြီး ပြီပဲ -- ဘာကျန် တော့လို့လဲ -- ရှက်စရာ မရယ်"

"ကဲ -- ကဲ -- အင့် -- ရော့ -- လုပ်ချင်သလိုသာ

လုပ်တော့ -- တင်ခါထဲ -- ကိုယ့်လင်ကို တောင်ဘဲ ဒီလို မျက်နှာ အလုပ်မခံဖူး ဘူး"

နွယ်က -- အောင့်ကြီး အောင့်ကြီး ပြောရင်း -- ဘရာစီယာ -- ကျောမှချိတ်က လေး ကို -- ခါး လေး ကော့ ပြီး ဖြုတ်နေစဉ် -- ဘောက်ဖုတ်ကြီး က -- ဖြွား ဖြွား ကြီး ကော့တက်လာသဖြင့် -- အချိန်ကိုဆ် အောင့်နေသောကိုစိန် အောင်က -- သူ့လီး ကြီး ကို ဘောက်ပတ်အတွင်း သို့ "ဇွတ်" ကနဲ ထိုး ဇိုက်ချလိုက်၏။

"ဖြစ် -- ဖွတ်"

"အောင်မ လေး -- အမေ"

မနွယ် အေး -- ချိတ်ဖြုတ်သွား သော -- ဘရာစီယာ ကိုမချွတ်အား တော့ -- လက်နှင့်ဖက်က -- စိန်အောင်ရင် ဘတ်ကြီး ကိုအား တွန်း လိုက်ရ၏။ ဘောက် ခေါင်း ထဲသို့တရှိန်ထိုး ဇိုက်ဆင်း သွား သောလီး ဂွန်ကြီး က -- ဗိုက်ထဲအထိပင်ဝင် လာသလား ထင်ရ အောင်ပြည့်အင့်သွား သည်။

"ဖြွတ် -- ဘွတ် -- ဖြွတ် -- ဘွတ်"

"ဟ -- အား -- ဟ -- အား -- ဟအား -- ကျွတ်"

ကောင်း လိုက်တာအင်ကိုရယ် -- အမ လေး -- ကျွတ်။

"ဖြွတ် -- ဗွတ် -- ဖြွတ် -- ဖြွတ် -- ဖြွတ်"

"အောင့် -- အောင့် -- အား ရပါ့ ရအောင် အောင့်လိုးစမ်း ပါအင်ကို -- ကျမ ဘောက်ပတ်စုတ်ချင်ပဲပါစေ"

နွယ် -- မျက်စေ့အစုံကိုတင်း ကင်း ပိတ်ခါအံကြိတ်ရင်း ပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

စိန်အောင်၏မြင်း လီး ကြီး မှာလဲ -- ခေါင်း မှ လွတ်လိုက် သော -- မြင်း ဇိုင်း ကြီး ကဲ့သို့ပင် -- မနွယ် အေး ဘောက်ပတ်အတွင်း သို့ဒလကြမ်း အောင့် အောင့်ချကာ လိုး နေလေသည်။

"ဖြွတ် -- ဖတ် -- ဖတ် -- ဖြွတ်"

"အင့်——အင့်——အင့်"

တက်ညီလက်ညီ ဆွဲဝင် နေ သော ယောချကို့၏ ယောက်
ဖွာဘာဘကို မှသတိမထား နိုင်ကြ တော့ပဲ——ကျကင်ကြီး ချိရင်း
အောင်ပင်——ဓိုး ကုန်ယမ်း ကုန် အောင့်လုံး နေကြလေ
ရာ——ခြင် အောင်ကြီး မျှား ပင်——ပြတ်ကျကုန် လေသည်။

ကျွား ကျွား ယား ယား နှင့် ယောကျ်ား ဝိသ သော
ငါ်အောင် ဖွာသူ့ဇလကြီး နှင့်——မနွယ် အေး ဓါး လေး ကို
အ သေတ်ဝင်ကာ——ခြေ အထောက် နှင့် ချောင်း ကိုပုံး နှင့်တွဲ
ထင်း ပြီး——အား ရှိ ယံ ရှိကြီး နေ လေသည်။

"မြွက်——ဘွင်——ဘွင်——မြွက်——မြွက်"

"အ——အ——အ ရေ ရွှေ——အ——အရင်း ကွက်
ဗ ဘဲ နေ ဒီ——အီ——အင့်——အင့်"

"အဲ ဒါမှ——လုံး လို့——ဗိုကောင်း တာ——နွယ်ရဲ့"

"အယ်ရွှေ——အရင်း မြည်ကာဘဲ"

"မြည်မြည် ပေါ့——တာ ဖြစ်လဲ"

"တေး အိမ် ရွှေကြား မှာ ပေါ့——အကျယ်ကြီး"

"ကြား ပ ေလ——အင်——အင်——အင်"

"ဖွက်——တကယ်ဖွက်"

ငင်အောင်က——ပေတီ ပေတစ် ပြောတာ လေး
ကို ပဲ——အ မိုက်မမိနွယ်——ကြည်နူး မိပြန်၏။ ငေ ဘက် ခေါင်း
ထဲ သို့အသိုး အ တော်င့်အလုံး အချောင့်အ ရသာ လေး ရွှေ
ခံ ား နေရပြန် ကော့——ဗိနွယ်အား လုံး ကို မေ့ နေ စိပြန်
သည်။

"ဖွက်——ဖွက် တော့မယ်"

"နွယ်——နင်ဘါ တော င်——ဖွက်ပြီး ပြ"

"တလ ား——မြန်လှချည်လား"

"ကောင်း လွန်း လို့ ပေါ့"

နွယ် လေ——ဖါး ငင် ရွှေလဲ——ရဲလ ာတယ်။ ပြောရဲ

ကိုရဲ ဖြစ်လာပြီး——မျက်ငါး ပြ ပေါ့

"လိုး ငင်း ပါ——မောင်ရယ်——တအား ကုန်
လိုး ငင်း ပါ"

"မောင်" လို့——နွယ့်ဖါ ငင်က——ခေါ်လိုက်မိ
တယ်လ ား——နွယ့်မမှတ်မိဘူး ။ ဒါပေမဲ့——နွယ်မှတ်မိတ ာ
တင်ရ တော့ဖို့တယ်——ငေ ဘက်ပက်ကိုလုံး နေတုန်း ကိုငင်
အောင်လက်တင်ဖက်ကာ နွယ့်ငေ့ ပေါက်ကို——သိုး မွှေ ပေး
နေ မိတ ာဘဲ။

ကောင်း လိုက်သိဖြ င်ခြင်း——မောင်ရယ်။

မောင်နဲ့ ဝေးပြီး မနေချင် တော့ဘူး——
မောင်အနား ကတ ဝါး မခွာ——နေပါရစေ တော့
မောင်။

"ထက်ပြီ——ဖွက်ကုန်ပြီ——အား——အား"

ငင အောင်——မေ့ကြီး ပမ်း ကြီး ပြောရင်း
နွယ့်ဘိုး ခိုနှင့်သူ့ဘိုး ဝုံကြီး ဖိကြပ်ကစ်အ ဘ က ာ——လီး ဇာန်
ဇာင် ချောက်——ဇိတ နဲ့——ဇိတ နဲ့—— ပမ်း ကွက်လ ာ သော
သုတ်ရည် များ ကို——နွယ့်သ ား အိမ် လေး ထဲသို့ပန်း သွန်း
ဖြင်လိုက် မိ လေ တော့သည်။

ပူကနဲ——ပူကဲ——လ ရေမျှ——ငေ ဘက် ခေါင်း
အတွင်း ငိ်း ဘင်း သွား သည်ကို——အ ရသာခံ့ရွ ာခံ မ ား
ရင်း ။

"မောင်——"

"ငင်အောင်က——နို့ကြီး နှင်လုံး ကိုပါး နှင့်
အဝိရင်း မွှီနိုး နေသဲ——မထူး"

"မေ်ဝင်——လု——ကို နေ"

"ကိုယ့်ကို——ခေါ်တာလား"

"အင်း ပေါ့——မောင့်ကို မောင်လို့ ခေါ်တာ"

"ဘာဖြစ်လို့——မောင်လို့——ခေါ်တာလဲ နွယ်"

"ချစ်လွန်းလို့ပေါ့"

"ချစ်လို့ - -"

"အင်း - - နွယ် - - မောင့်ကို - - သိပ်ချစ်သွား ပြီကွယ်" "သနားတယ်" "ဘာပြောတယ်"

"အလကား - - င - တာပါ - - ဟဲဟဲ"

ဝေဘက်ပက်အကွင်း ငိုရိုက်ထွာ အဲလီး တန်ကြီးကို နှဲ့နှဲ့ပေး ရင်း - - မသိမသာ - - ဆောင့်ဆောင့်ပေး နေမိရ - - ခပ်ပျော့ပျော့ - - ဖြစ်သွားပြီး ယောလီးကြီး မှာ - - တဖြေးဖြေး - - ပြန်ပြီး "တောင်" လာပြန် သည်။

"မောင့်ဟာကြီး က - - ထ - - လာပြန်ပြီ"

"နွယ်ခံချင်သေးလား - - ဟင်"

"မောင်ရော - - လုပ်ချင်သေးလို့လား"

"နွယ်အလိုး ခံမယ်ဆိုရင် - - ထမင်း မငတ်ဘူး ဟင်း မစားဘဲ တောင် - - မောင်က - - လိုးပေးနိုင်တယ်"

"အဖြင့် - - လုပ်ချင် - - လုပ်ရုံး လေ"

"သနားတယ်"

"ပြောပြန်ပြီ - - ဘာမှန်း လဲ မသိဘူး"

"အော် - - ဒီက လေး မလေး နွယ် - - - လင်ရှိမိန်း မ - - ပေါက်ပြန်သလို - - ကြာရိုင်နဲ့ ကလဲထန် နေတုန်း သို့ရောဘ့ - - ဘာသိကြသုံး မှာလဲ - - ဒီ ကိစ္စမျိုး က - - ပေါက်ပြန်သူ တွေအတွက် - - နှိုးရုံး ဟာဘာယ် တော့မှ - - မလှမပကြဘူး - - ဒါကြောင့် - - ပြောတာ - - ဝင်အောင် - - က - - သနားတယ်"လို့။

အား - - အား - - အင်း - - အင်း"

ဟင့် - - အ - - အား"

၀၀၀

ဒါက တော့ - - မဖြင်သင့်ဘူး ။

ယူဘယ်လေ ဘက်ချမ်း သာချမ်း သာကျွန် တေ့ အက်ဘယ် လေ ဘက်ဘဲအဆင့်မြင့်မြင့် ပေါ့။

အခု တော့ - - ကျွန် တော့မှာ နေရတာ ကို - - ရေး ခက်နဲ့ - - သူ ပေး ထား တဲ့လခကလဲ မနဲဘူး လေ - - နေ ပြီး ထိုင်ကင်ရလုံး မှာ - - ကျွန် တော့်အခွင့်အ ရေး အရ

ဒါပေမဲ့ - - ကျွန် တော့ကို ဝေ့ကြား တစ် - - ဝေဘက်ဂရိုဏ်ဂ ရာမလိုဘူး ဆိုတဲ့ - - အထောက် ပြုတယ်

"အင်း - - ကို မောင် မောင် - - မငိုဖူး - - ကျွန် တော့နဲ့ တွေ့ တော့မယ် - - တောက်"

ကြိတ်မနိုင်ခဲမရကြိမ်း ဝါး ခါခေါင်း ယမ်း ပြီး - - ဒါပေမဲ့ - - သူမကြားဘူး - - သူ့ရှေ့မှာ တော့ - - ခပ်တည်တည်ဘဲ ပေါ့ - - ငွေကြောင့်လား ။

မ ဆို လေး မှာရည်ဘော နဲ့ပြုံသနာတက်ကိုလ ရကုန် ပြေး ခဲ့တယ် - - အခုရန်ကုန်မှာလုံသက်မှဖြင်ပြီး ဝေင် ဝင်ရ တော့မလား ဘဲ။ ငွေ - - ရက် ကြေး ရတဲ့ ရ ဒုး ရက်ပြည့်တဲ့ကျွန် တော့ ရိုး တော့ သိရိတာကျွန် တော့က အရာရာမြင့်မား လို့ကျွန် တော့အင်တိုအရင်း ကို ကဲ့နှာ ပြောင်တိုက်ပြီး - - ပြုံးနွယ်ခဲ့တယ် - - အကိုသိုတဲ့နွား ကလည်း ညီရိုး တော့ မှန်း သိရက်နဲ့ ဝေဘက်ရက်မရှိတဲ့ ရတ်ဒတယ် ဒါကြောင့် မဆိုလေး မှာ - - နေ့ချင်ဗိုက်ကုန်ပြီး ဝယ်သူ့ ဂျတ်မဆက်ဘဲ - - ထွက်ခဲ့တာ။

ရန်ကုန် ရောက် တော့ - - တကွာရေး မော်ဒီ မေါင် ထွေ့ပြန်တယ် - - ကိုဟ်နဲ့ဆိပ်ရဲ့မဲ့မိန်း မကို ပေါ်တင်ကြီး ဖြတ် ခံရယင်ဘယ် ယောကျ်ားက ကျေနပ်မှာလဲ။

ဝင်ဖူး - - ကျေနပ်မလား - - မကျေနပ်ဘူး ။

ဒါပေမဲ့ကား တာဖူ။ အခုဆိုကြည့်လေ - - ၂၄ နာရီ မယားသင်သင့်ဖြင့် နေတဲ့မငွေထား ဟာကျွန် တော့သိဟန်

…ခင်ပြီး တောင်မလာတော့ဘူး -- သူ့ကို မောင်မောင်
ဦး နေတာကို ကျွန်တော်မသိဘူး ထင်ပြီ -- အခုကို မောင်
မောင်ကို သမ္မာရှိတဲ့ ဖိန်း မဖြတ်လိုလိုဘာလိုလိုနဲ့ -- လုပ်ပြနေ
တယ်။ ကျွန်တော်က တော့ ရိုးချင်တာပေါ့ -- မင်း တို့ဖိန်း မ
တွေပါး ငစ်တလိုက်တာနဲ့ -- ဘူဘယ်နှင် ရွှေရှိတယ်ဆိုတာသိ
တယ်ရို့။

ငေါက် တောင်မထား ဆီသွား ယင်လဲအရင်ကလို
တက်တက်ပက်ပက်မရှိ တော့ဘူး -- ခပ်မှန်မှန်နဲ့။ ကျွန်
တော့ကလဲ ကျွန်တော်တဲ့ -- သူကိုယ်လုံး တရွေး ခဲ့ ပေမဲ့အခု
တော့ သူ့ကို တောင်တနေမိတယ်။

ဒါပေမဲ့ -- ကိုမောင်မောင်ကထား ကိုအငှဲကြီး
ငှဲ အောင်လုပ်ထားပြီ လေ -- ဒါကြောင့် ကျွန်တော့ ဆီမလာ
တော့ကာပေါ့ -- ကိုမောင်မောင်နဲ့ -- တွေ့သမျှဖိန်း မ
တွေ့မှန်သမျှ သူ့ကိုငှဲကြတာချည်း တဲ့။

"တောက် -- ဖါသယ်မနဲ့ဝရင်း ပြေး နနနှင့်
အုံး ပေါ့ -- ကွာ"

ကျွန်တော် ဒေါသနှစ်ထွက်နေသလောက်သူတို့က
တော့ -- ပျော်နေရတော့မယ် -- ရန်ကုန်မြို့တင်နေရာ
မှာ ပေါ့။ ဟုတ်လား -- ရန်ကုန်မှာတင် နေရာရှာတတ်
ရန်ရပါတယ်။ ကိုမောင်မောင်လိုလူရှုပ်တင် ယောက်အဖို့
ယုံ တောင်လွယ်သေး ။

"တော်ပြီ -- ငါအလုပ်ထွက်မယ် --'ငါ ရွာမှာ
မျက်နှာ ပြောင်တိုက်တာ တွေ မကြည့်နိုင်ဘူး -- လကုန်ယင်
ထွက်မယ်။ ဒီနေ့ ၂၅ - ရက်ရှိပြီ -- နောက် ၅ ရက်
ဆောင့်။ စောင့်ရတော့မယ်။

ကျွန်တော်ဖြတ်ဖြတ်သွား သွား တုံး ဖြတ်ချက်ချလိုက်
ပါတယ်။ ဒီလိုလူတွေနဲ့ -- ဝေး ဝေး နေမှာဖြစ်မယ်။
နို့မို့ရင် -- ကိုတို့ ဒေါသနဲ့ကိုယ်တဲ့ ဒုက္ခရောက်မှာ။

ဒါပေမဲ့ -- အဲဒီနေ့က -- ၂၇ ရက်ကျွန်တော်[illegible]
ထွက်ဖို့ ၃ ရက်ဘဲလိုတော့တယ် -- [illegible]
ပြီး -- အဖြင်မှာ မင်း ထွက်[illegible]
တော့အခန်း ကျွန်တော်ပြန်[illegible]

ဆိုင် ရှေ့[illegible]
အမှတ် တော့ ပေါ်ပြီလို့ [illegible]

"ဟုတ်ငါး -- ရဘာ -- ရက် ( ) [illegible]
လား -- အား တော့နာကယ်ကွာ -- ကိုတို့အခန်း ထကဆုံး
ခွင့်ပြုပါ -- ဒီနေ့ သိပ်ဖိသိပ်ဖိုက်တဲ့ -- နက်သပီး တပါး ရ
ခဲ့လို့ကွာ -- အမှန်အတာန်ကရာ -- မင်း တောင်ဖြင်ယင်
ရိုက်သွားမယ်။"

အခန်း သုံး ခွင့် ကောင်း ပါတယ်လို့ကို -- ပေမဲ့
ကျွန်တော်ဖြင်း ခွင့်မရှိပါဘူး -- သူတသူ ဖွေး တဲ့ - အသာ
ခေါင်း ငြိမ့်ပြုယင်း ကိုင်ထဲက နေသူနဲ့အတူအဖြင်ကိုထွက်လိုက်
တယ်။

"ဆိုက် -- လာခဲ့ တော့ကိုယ့် ဘော်ဒါကာသ ဘော
ကောင်း ပါကယ်လို့ ပြောတယ်မဟုတ်လား"

ကျွန်တော့ရှေ့ကို မောင်မောင်ကကာ ထဲကို
လှမ်း ပြောလိုက်တယ် -- ဘေး ကံခါး ပွင့်လာပြီး -- ဆင်
ငွယ်နု ရောင် ခြေ ဘောက်တင် ဖက်ကျလာတယ် -- ဟုတ်တယ်
ကိုမောင် ပြောတဒီကင် ယောက်တကကယ် ဖလား ဘဲဖြင်
မှာ -- ကိုမောင်မောင် -- ကိုပယ်ပြီး ကျွန်တော် လှေ
တား ဇင်ကိုနင်း ယင်း အောက်ဘင်း လိုက်တယ် -- မရွေ
ချောကလဲကား ထဲက -- ထွက်ပြီး ကံခါး ပိတ်လိုက်ပြီး ။
သိချင်ငိုက်ကိုဇိန်း ပြီး အံ့ ချေရရတဲ့သူကိုလှမ်း ကြည့်လိုက်တယ်။
သူကလဲ ရှက်ရွံ့ဟန်နဲ့ မျက်လုံး လေး ငွေ့ပြီး ကျွန်တော့ကို
ကြည့် လိုက်တယ် -- မျက်လုံး ချင်း အတုံ့မှာ -- ။

"ပ. . . - - ကျွန် တော ကျော် ကို ထွေပြာ စေသွား

ပါတယ်။ သိရို - - သိရို - - ကျွန် တော် အသက် လောက်ချင်ခဲ့ရ တဲ့သိရို - - ကျွန် တော့ကို အရူး လုပ်ခဲ့တဲ့သိရို - - ကြီး တော့ - - ကျွန် တော့အင်္ကျီကို ပြောင် တောင် ခက်ခဲ့တဲ့သိရို။

သူလဲ မှတ်လုံး လေး ငိုင်း သွား တယ်- - အရိုး တဲ့ အံ့ဩသွား တယ်လင်ပဲ- - ဟုတ်ပ ။ ကို မောင် မောင် မရှိတဲ့ မိခင်မှာ ပဲ- - နှင် ယောက်လုံး အံ့ ဖြေအညီလိုက် နိုင်လည်း။ ကျွန် တော်တ အုတ်သက်ယင်လဲသူ မထိချင် ယောင် ဆောင် နေမှာ သေချာ ကင်း- - ဒီလိုလ နှာ မှဲ့ပဲ- - မိန်း မကိုနှယ် ဆက်ဖို့လည်း မငြိုး ဝ သား ဘူး ။

"ဒေါက် - - ဒေါက် - - ဒေါက် "- - မေး ကိုဖွင့်လိုက် ယင်း ဒေါက် ဖိနပ်ညှို ပေး ယင်း အလုံး ခံ ထိုကြွကြွ ရှုရှု လေး ဖိတယ်။ ကိုကို မောင်က တော့- - သူ့ ရွေး ချယ် မှုအတွက် ရက်ယူ နေ ပဲ ။ သိရိုကို ကျွန် တော် နေ ဘက်က နေ ငေး ကြည့် နေ ပဲ။

ငိုရိုသိရိ လှ နေတယ်- - ကျွန် တော်လက်ထဲမှာ ရှိခဲ့ တုံး ကထက် လှနေတယ်- - ကျွန် တော့အင်္ကျီ ငွေအ ရွေး အသား တွေ ငုပ်မြို့ကြီး - - တ ရွေး တ ရွေး ဖြစ် နေ လေ ရဲ့- - နှင်္ဂကမှ ရက် ရက် စက် စက်လှတဲ့- - သိရိုအရှုံးမြင်ရူ ရာ လောက် ဆောင် လှ နေ ရဲ့။

လှကျင့်ဝတ် ပေါက် ဖျက်ပုံ နှင်း ဒီ ပေ ပဲ့ကျွန် တော့ ငေ ငေး တဲ့သံတံခါး ကိုအသာတပြီး - - အသံ မကြား အောင် အပြန် ဝင်လိုက် ပိတယ်။

"ကိုယ်လာပြီသိရို ရေ - - " - - "ခင် - - ခင် - - ခင် - - ခင်"

သိဒိနဲ့ - - ရီသံ ဆိုး နိုး ခင်ခင်က ကျွန် တော့ ကိုထိုး ပြီး တွေ ငေး ပြောင် နေ လေ ရဲ့- - ကျွန် တော့အဖြင့်ကလှ တိုလှ သွား တဲ့ ဘယ် လေ ဘက်ကြီး လဲလိုလ ဘကြည့်နေ ရင်ငေ့ မိတ်လှ ပါတဲ့။

တရုပ်ကပ်ကိုအသာဟပြီး ချောင်း ကြည့်လိုက်တယ်။ သိရိုဟာကို မောင် မောင် ပေါင် ပေါ် မှာထိုင်ရင်း မြူနေ တယ် လေ- - ကို မောင် မောင့်မှုတ်ဆိတ်ငုတ်တို လေး တွေနဲ့ သိဇိတ်ိုင်း က လေး တင် ယောက်လိုရို နေ ရဲ့- - မိန်းငိုင်း အတွင်း တွေ့ခဲ့ရတဲ့- - ကျွန် တော့ကို သတိရ ပုံ မရှိ တော့ဘူး ။

မထန်း ပါဘူး လေ။ အစထဲကမှ - - သစ္စာမဲ့မှာကို မိန်း မ ။

ကို မောင် မောင်ဟာလက် ဖြ ဖက် ပိနပ် ဖုရား တပ်း လိုသိရို ရဲ့ကိုယ်အ နံ့အလု ပ်ရှုပ် နေ ပါတယ်။ ကျွန် တော့ကို အနစ်း တင်ပွင့် ပေး ဖို့တင် ပက် လောက် တောင်း ပန်ခဲ့ရ တဲ့- - မ ရွှေသိရိုကို - - မောင် မောင် ရဲ့ ချောမွတ် မျက်နှာ မှာ အနမ်း မိုး တွေ ရွှေ နေ ရဲ့။

"သိရို - - အဲဒါ ချက် ပေး ကွာ " "ချက် ပါလား - - ကိုယ့်ဖါသာ - - လက် မ ပါဘူး လား "

မုန့်နှော မြှော နေ ပေ မဲ့ - - သူ့အကြို သူတဲ ချက်တတ် မှန်း သိလို့ အသာ ချက် ချလိုက် ပါတယ်။ ဖြူဝင်း တဲ့ - - အသား ရေ ပေါ် မှာ အနက် ရောင်ဘရာ စီယာက လေး ကထန်း နေကယ်- - ကြီး တော့တင်း မ ဘပြီး ဒီတဲ့နို့အုံကြီး တွေ မနိုင့် တနိုင်ဆိန်း ထား ရရှာတယ်။ ကို မောင် မောင်ဟာဘရာ စီယာကို တော့ကိုယ့်ဖါသာဖြုတ်ယူလိုက် ပါတယ်။

"အိုး - - လှလိုက်တာ "

ကျွန် တော့တင် ခါမှ မမြင်ခဲ့ဘူး တဲ့ - - ဘယ် တော့မှလဲ ပိုင်ဆိုင်ရ တော့မှ မဟုတ်တဲ့ချွန်မြင့်ကြီး တဲ့နို့အုံကြီး တွေကို မျက် စိ မ မှိတ်တမ်း ကြည့် နေ မိတယ်။

"လှလိုက်တာ - - သိရိုရယ် - - ဝါး ဝ သား ချင် ရ ကြီး "

ရွှေသမှုမိန်း က လေး တွေကို ဖွက် ဖက် နေ ကျဂါထာ ကိုပြန် ရွတ် ပေ မဲ့ - - ဒီတင် ခါသူတကာ တ ဘရ ဘ ချွန်း ပြည့်

သိရိနဲ့ရှုး ညိုကဲ့နှုတ်ခမ်း လေး ဟာကိုမောင်
မောင်ပါး ပေါ်ထဲမှာ ရောက်သွား ပါတယ်--ကြိုပ်ပူ
လောင်တဲ့--အနမ်း ရိုင်း ကြောင့်သိရိတင် ယောက်
လက်ချောင်း ကလေး တွေအတက်အတက်တုန်ခါကြီး ကိုမောင်
လည်တိုင်ကိုကင်း ကင်း ကြီး ဖက်ထား ပါတယ်။ ကိုမောင်လ
က်ဖက်ကပြီး အိတင်း မောက်ဲ့နို့အုံ ဖွေး ဖွေး ကြီး ကိုဆုပ်ကို
မွှတ်သပ်ထား နေပါတယ်--လက်သန်း ကင်ကင် လေး ချွန်
ထွက် နေကဲ့--နို့သီး ကိုလက်ညှိုး လက်မကြား --ညှပ် ပေး
ပြီး --လှိမ့်တင် နေ ပါတယ်။ တင်ချက်တင်ချက်ခပ်နာနာ
ညှင်တယ်ထင်ပါရဲ့သိရိတင် ယောက် မျက်နှာမဲ့သွား ကာ တွေ့
လိုက်ရတယ်။

ခပ်ကြာကြာနမ်း ပြီး --မှနှုတ်ခမ်း ချင်း ခွာ
လိုက်တယ်။ ပြီး ကော့ကို မောင်ဟာသိရိရဲ့ ကျောက်ဆင်စိမ်း
နား ကပ်ပါထား တဲ့နား ရွက်ကိုမြင်ပြီး ငုံ ပေး နေ
ပြန်တယ်--သိရိတင်ကိုယ်လုံး ကြက်သီး လေး တွေထလို့။

သိရိဟာသိပ်အရသာ တွေ့နေတယ်ထင်တယ်။ တရွေ့
ရွေ့နဲ့--လည်တိုင်ကတွေး ကြောမကြီး နား မှာငုံစိန်နမ်း
နေပြန်ပါတယ်--သိရိဟာကော့လျှိုင်း ထသလိုဝုံး ဒုံး ကြီး နေ
တယ်။ အချစ်ပါရဂူကို မောင်ရဲ့လက်ထဲမှာမှတ်သမျှဂါဝ
တွေကြိုက်ပြောက်ငှက်ပြောက်ပျောက်ပြီး သူ့လက်ခုပ်ထဲက
ရေပြင်နေပြီလေ။ သူငုံထား တဲ့ကဲ့သိရိနား ရွက်ဟာ
သွေး ချဉ်ပြီး နီရဲနေရာ။

"အား --တင်--နာတယ်-- "

"အ--အား "ကိုမောင်တင် ယောက်မျက်လုံး ကြီး
ပြူး ပြီး တုန်ခါသွား တယ်။ ဝတ္ထု လည်ပြီထင်တယ်--ဟုတ်
တယ်--ကိုမောင်ရဲ့နို့အုံမှာသွား ရာအကွင်း လိုက်ပြီး
ပြီး ကော့သွေး တွေပေါက် ပေါက်-- ပေါက် ပေါက် နဲ့ဆူလို့။

နို့ရည်တွေပြည့်တင်း နေတဲ့နို့ထွား နှုသွား မတင်ကောင်
ရဲ့နို့အုံကိုထား ပြီး ပြူး ဖွေး နေတဲ့နို့အုံဟာသွန်ကော့ရမ္မက်
ကိုနိုး ကြွနေပါတယ်--သိရိက ကော့ရွက်ဟန်မရှိပါဘူး --
ခပ်ပြုံး ပြုံး တဲ့--သူ့နို့အုံး ကိုငုံကြည့်နေရဲ့။

ကိုမောင်မောင်ဟာဖက်ကိုသိရိရဲ့ပင်ချည်ထ
တဲ့ကြီး ကိုဖြည်ချလိုက်တယ်--ကြီး မား တဲ့အုံနဲ့ ရှည်လျား တဲ့
ဆံပင်ဟာသိရိတို့တိုင် နေတဲ့ကုတင် ပေါ်ကနေကျော်ပြီး ကြ
ပြင်နဲ့ထိမတတ်ပုံကျသွား ပြန်ရဲ့။

"အို--ဘာလုပ်ထား လဲ"

ငင်ငေရာရာနဲ့ရွှေနေတဲ့သိရိကိုတင်ချက်နမ်း လိုက်
ပြီး --။

"ဘာအနှောင်အဖွဲ့မှမထား ဘဲ--လွှတ်လွှတ်လပ်လ
ချင်ချင်လို့ပါမောင့်အချစ်သိရိရယ်"

"ဒါဆိုနေဦး --လူကိုညှာတာပါဦး နော်လို့ပြီး မှ
ပင်မသွား ရဘူး နော်"

"ဘာလဲမယုံဘူး လား --လာအနား သွား လက်ထပ်
မယ်"

"ညကြီး ဘယ်လိုလက်ထပ်မလဲ"

"ထပ်ချင်ထပ်လို့ရတယ်ကလေး မ--ကိုယ်ပိုင်တယ်
ဆိုတာမင်း သိတယ်မဟုတ်လား "

"မဟုတ်ဘူး မောင်ရယ်--သိရိလေ--အယ်ထွေသား
နဲ့မှချင်ဖူး တာမဟုတ်ဖူး --မောင့်အမှသိရိတင်း ခံနိုင်
တာ--မောင်ရက်ရက်ရင် ကော့--သိရိခံမှာဘဲ။

သိရိရယ်--ကိုယ်လဲကင် ယောက်ဆိုတင် ယောက်ဘဲချင်
တဲ့ကောင်ပါ--ဒါအသက်အရွယ်အထိမိန်း မကလေး ဆိုတာဘယ်
လိုမှန်း လဲမသိခဲ့ဘူး --သိရိကိုမြင်မြင်ချင်း ကိုယ်ရူး မတတ်
ချစ်သွား တာ--တကယ်လို့သိရိကိုသာမရယင်ကိုယ်ရူး ပြီ။

"ဘာလဲ မြွေခွ" "လူဘာလူဘာ မှတ်မလို့မဟုတ်လား" "ဟဲ——ဟဲဟဲ—— နွားပြောကြီး အောက်သွား မရှိဘဲနဲ့ ငါ့ယင်သီရိရဲ့—— ခေါင်းကိုအသာချွဲကားလိုက် မိတယ်။

"အို—— "သိပ်လှဘာဘဲ—— ဒီရထားနှာ ထွေင်းကို မိုး ကုတ်ကပ္ပဆမြွား ထွင်း နဲ့မလဲနိုင်ဘူး ——နီ ရဲ့ပြီး တောက်ပနေတယ်—— ခါတောင်အ ခြေတက်လိုက်တဲ့ရှိ သေး မထိရက်မကိုင်ရက်ရော့ ခေါက်ဖုတ်ပေါ်ကို မေ့ခင့် မျက်နှာအပ်ချက်လိုက်တယ်။

"ဟင်—— "

သိရိတင် ယောက်ကယ် လောက်အီ ခြေဆည်ဆည် မရ ပါဘူး —— မျက်နှာလေး မဲ့ပြီး —— ခေါင်ကြီး ကထဝိပြ သွားပါတယ်။

"အား —— ဟား —— ဟီ —— ခင်ခင် —— ခင် မေ့ခင်ရယ်—— အို —— ဟင့် —— မေ့ခင့် —— အား ဟား ဟီး —— အင်း —— ဟင်း —— ဟင်း ဟင်း "

၀၀၀